REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST † CONTACT

DUTCH-CANADIAN CC CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

JULY 5th, 1963 — No. 603 — 18th YEAR OF PUBLICATION

Valentina en Christina

door REV. J. GEUZEBROEK

Valentina en Christine, de namen van twee vrouwen, die er in slaagden de "headlines" van alle kranten te maken gedurende de laatste weken. En als we ons niet vergissen: wier namen voorlopig nog wel niet uit het nieuws zullen zijn.

Nu is het voor onze moderne "Christelijke" wereld niet zo'n grote moeite om de "headlines" te maken. Maar meestal zijn het dan de namen van bepaalde "ladies" uit de movie-wereld. Ze hebben weer hun zoveelste echtgenoot versleten en dus wordt met reuze koppen, alsof het een groot wereldbelang betrof de wereld kond' gedaan van de a.s. echtverbintenis van zulk een dame met haar nieuwste slachtoffer.

Niet aldus in dit geval. Alhoewel volgens de laatste berichten Christine aardig dicht in de buurt daarvan schijnt gekomen te zijn. Want de zaak waardoor zij de grote koppen in de kranten verkreeg ligt werkelijk wel op het peil van de moderne film-kunst. Er zit copie in, of (wat meer belangrijk is) een goed kapitaaltje aan dollars voor deze of gene producer.

Hetgeen vooralsnog aan Valentina zal onthouden worden. Haar prestaties lagen wat hoger (in meer dan één betekenis van het woord), iets te hoog voor het platvloerse peil van de meeste film-producenten. Bovendien woont ze achter het "IJzeren Gordijn" en dus is ze onbruikbaar voor het Christelijke Westen.

Wat ze dan al zo presteerden? Mogelijk voor velen van U een overbodige vraag, maar naar te vrezen valt niet voor al onze lezers. Na de opstand in Hongarije (wanneer was dat ook weer?) geviel het, dat ik een bidstond nodig achtte voor dit geteisterde volk. Verschillende van mijn hoorders informeerden na de dienst, wat er toch eigenlijk aan de hand was.

Om dus zeker te zijn, dat U allen begrijpt waar we het over hebben zullen we even verder op de prestaties van Valentina en Christine moeten ingaan.

Valentina is een Russisch meisje (een fabrieksarbeidstertje, geen beroepspiloot), die voor een date met een mannelijke collega (wel piloot, maar mogelijk vroeger ook fabrieksarbeider) de buiten-wereldlijke ruimte werd ingeschoten.

Samen cirkelden ze zo'n drie dagen om de wereld, alhoewel de date niet doorging. Wel stonden ze voortdurend voor een gezellig babbeltje regelmatig met elkaar in verbinding. Op een gegeven moment viel Valentina in slaap en konden ze haar vanaf de grond niet meer wakker krijgen. Dus werd haar spacegenoot ingeschakeld, die er met enige moeite wel in slaagde om haar tot de space-werkelijkheid terug te brengen. Ze bood dus haar excuus aan baas Khrushchev aan voor het feit, dat ze blijkbaar voor haar prestatie in het luchtruim niet voldoende "uitgeslapen" was.

Nu dat was Christine wel. Die bleek zo uitgeslapen, dat ze op een gegeven moment via bepaalde introducties van een Dr. Ward (dokter, schilder enz. amourettes wist aan te knopen met een minister van de kroon en tezelfdertijd met een legatie-lid van de Sovjet Ambassade. En passant onderhield ze in die tijd ook nog betrekkingen met een paar "gewone" jongens van Jamaica. Plus een stel andere heren uit de hoogste kringen van het Engelse leven. Hoe hoog en hoe rijk, dat zullen we mogelijk wel nooit te weten komen. Zulke zaken kunnen zelfs in deze tijd van journalistieke vrijheid, niet aan de openbaarheid worden prijsgegeven.

Valentina keerde na drie dagen weer terug tot de werkelijkheid van deze aarde, nadat ze (zoals ze verklaarde) de schoonheid der sterrenwereld daar ergens in space had zitten te bezingen.

Christine kwam ook met een harde smak weer tot de werkelijkheid van het dagelijkse leven op dit ondermaanse terug. Niet nadat ze de sterren bezongen had, maar om een heleboel sterren met haar naar beneden te zien komen. Hoe hoger de sterren hadden staan schitteren, met des te harder klap kwamen ze met haar naar beneden.

Alhoewel zoals gezegd: Christine maakt nog een kans een ster te blijven, vanwege de belangstelling van heren journalisten en filmproducenten voor haar ervaringen. Om die in detail te beschrijven en te filmen.

En zo werden door de meergenoemde "headlines" Valentina en Christine boven de allerdaagsheid uitgeheven.

Als twee symbolen.

Als symbool van(zoals de kranten schrijven) de emancipatie van de vrouw (Valentina) en als symbool van de (zoals het boek der Spreuken schrijft) vernietigende macht van de vreemde vrouw (Christine).

Maar ook als symbool van de opgang van het Communisme, als de wereld waar alles gezet wordt op het bereiken van het profetisch verkondigde ideaal, het welslagen van de revolutie om door mensenkracht en menselijk kunnen de hemel op deze aarde te verwerkelijken.

En als symbool van het ondergaande Westen, dat geen idealen meer heeft, behoudens de slap en nog maar halfgeloofde en onomschrijfbare idealen der democratie.

Van de democratie die staat als de god van de vrijheid, die in werkelijkheid niet het ideaal der vrijheid (die altijd gebonden is en zichzelf weet te binden) maar der bandeloosheid betekent.

Het gaat ons niet zozeer om Christine. Zij is niet de eerste, die grote staatsmannen in vrouwelijke strikken wist te verwarren. Een strik, die ze met een politieke dood moesten bekopen.

Maar er is veel meer aan de hand. Dat zo de security van één der hoekstenen van de N.A.T.O. (Engeland) zo zwak stond en zo zeer aan het wankelen kon worden gebracht, geeft te denken. En meer dan dat: het geeft reden tot de grootste bezorgdheid. Het geeft een geest weer, die gebrek aan ruggegraat heeft daar waar hij juist minder dan ergens anders mocht ontbreken. En diezelfde geest zien we ook in Canada, waar kreten opgaan om de R.C.M.P. aan banden te leggen in verband met verschillende fouten, die door deze instantie in het nemen van veiligheidsmaatregelen, zijn gemaakt. Wij willen vrij zijn en dat Communisme valt wel wat mee.

Zelfs als we geconfronteerd worden met legatie attaché's, die playboys zijn, en er op uitgestuurd worden om met playgirls van ministers van oorlog hun spel te spelen.

En terwijl deze uitholling doorgaat in de naam van vrijheid en de brave mens, stuurt Rusland zijn Valentina's de lucht in. Als één der eenvoudigen, die gegrepen door het ideaal bereid is om alles te geven voor dat ideaal.

Zeker, wij verheerlijken Valentina niet. We weten wie zij vertegenwoordigt, maar we moeten haar het respect betalen dat haar toekomt.

En Valentina moet de Westerse wereld met haar Christine symbool, van veel dat reeds openbaar werd en dat nog openbaar zal worden aan innerlijke zwakte van onze z.g.n. Christelijke Westerse wereld, een waarschuwing zijn.

Zal de waarschuwing verstaan worden?

Hier in Canada, waar het land haast onbestuurbaar dreigt te worden, door het politiek gekrakeel in Ottawa, waar het Parlement meer op een kindergarten dan op een landsvertegenwoordiging begint te gelijken?

In de U.S. waar men alles schijnt te doen door zijn blinde rassenhaat om elke vorm van sympathie in de gekleurde wereld, die er nog mocht zijn, moedwillig te verspelen?

In de U.S. waar steeds officieler en steeds algemener het Bijbelonderwijs en the Lord's Prayer van de scholen wordt geband? O.i. niet ten onrechte. Maar waar is het protest van de ouders in het oprichten op grote schaal van hun eigen christelijke scholen? Zal men zich dan helemaal en op steeds groter schaal laten terug dringen in dat hoekje van de predikers van godsdienstonderwijs in het gezin en in de Sunday School?

Er staan grote dingen op het spel, groter dingen dan velen nog kunnen en willen zien. Zal de Westerse wereld ophouden voor Sinterklaas te spelen tegenover de "achtergebleven" gebieden, om ondertussen in zelfzucht en materialisme aan zijn eigen innerlijke verrotting onder te gaan? Of zal het dat ideaal hervinden dat gedragen door geestelijke kracht en overtuiging, het enige werkelijk effectieve wapen zal zijn tegen het ideologie, die het Westen bedreigt?

Zodat recht en gerechtigheid, barmhartigheid en roepingsbesef een bolwerk zullen kunnen vormen?

Soms is men in staat om te wanhopen. Als men op zo grote schaal het kwaad niet alleen ziet tieren, maar zelfs verheerlijken. Als men de typische vormen van een decadente maatschappij, **waaraan vele** beschavingen, landen en volken reeds zijn ten onder gegaan dagelijks om zich heen ziet.

En men denkt dan aan de Bijbelse contouren waar de grote hoer getekent wordt als de bestrijdster van het zaad van Christus. Wordt niet de hoer langzamerhand verheerlijkt, niet alleen dan Valentina, maar ook meer dan de deugdzame huisvrouw?

Intussen laten we ons er voor hoeden om werkelijk in wanhoop te gaan neerzitten, of om ons in hoogmoed (Christelijke hoogmoed) uit deze wereld terug te trekken.

Maar alles doen om allen, die Christus liefhebben, en er zijn er ook nog velen in Canada, te verenigen in een onvermoeibare en steeds nieuwe strijd tegen deze verwording. Er zijn niet teveel tekenen, die er op wijzen dat ook de kerken van gereformeerde confessie de tekenen der tijden verstaan. En dat ze zien hoe moeilijk het zal worden vooral ook onze jonge mensen deze strijd weer te doen voortstrijden.

Onze jonge mensen die door Valentina bekoord worden als een heroine, en door Christine worden verlokt tot een leven van zedelijke zwakte.

Onze jonge mensen: zij wachten op ons: dat we ze weer zullen laten zien: de heerlijkheid en de aantrekkelijkheid van een kerk, die werkelijk de bekroning heeft van de Bruid van Christus.

Is daar onze strijd werkelijk op gericht?

Heel veel klachten over de jeugd zijn daartoe terug te brengen, dat vele ouderen worden geirriteerd door hun onvermogen om op de eerlijkheid en de jeugd in deze tijd zinvol in te gaan. Ze hebben geen belangstelling meer, zo hoort men telkens weer.

Dat zit nog maar. Toen ik kortgeleden aan een groep belijdenis catechisanten een boek mocht aanbieden, namens de kerkeraad, gaf ik hen de keus uit: "I will build my church" en "Faith and its problems". Ze kozen stuk voor stuk (behoudens de "paren") het laatste. Ik vond dit tekenend. Ze willen een antwoord hebben op de vele vragen, zij zoeken het, in de wereld van Valentina en Christine. Ze willen in die wereld nog graag de Bruid vinden die van Christus is. Maar nog meer willen ze de Bruid zien. Misschien willen ze nog meer de veiligheid vinden van ons "Aller Moeder". Maar de Bruid verschijnt aan hen zo vaak zo wanstaltig, zodat ze niet geloven kunnen, dat die nu van Christus is. Een Moeder laat ze vaak in de steek, omdat ze niet met de zegende en erbarmende en offerende liefde, een echte moeder eigen, allereerst aan haar kinderen denkt.

Valentina zong van de sterren. Christine droomt van de sterren, maar ze zal eens zien, dat haar sterren klatergoud zijn . . . Maar waar zijn zij, wier leven gedragen wordt door de vreugde van het weten van Hem, die zegt: Mijn Bruid, en die haar draagt als zeven sterren in Zijn Rechterhand?

Dit is geen voorbereide "vrouwen"-pagina. De schrijvers van beide artikelen op deze pagina wisten niet van elkaar, dat zij hetzelfde onderwerp in gedachten hadden. En de redaktie wist niet, dat beide schrijvers hierover hun mening wilden geven. Toch zagen wij geen aanleiding hierin verandering te brengen of het ene of het andere artikel te doen vervallen. Tenslotte gaat het niet over één vrouw, maar over twee vrouwen. Het is dan eigenlijk niets meer dan billijk, dat wij niet van de zienswijze van één man, maar van twee mannen kennis nemen.

Redaktie

AMSTERDAM IN STRIJKLICHT

Amsterdam heeft zich weer opgemaakt om de zomerse toeristen waardig te ontvangen: 's avonds wordt een groot deel van de oude binnenstad op feeërieke wijze verlicht door duizenden lampjes en vele schijnwerpers, die de oude gevels in betoverende schijn doen oplichten tegen de donkere hemel. Hier een beeld van de voormalige Lutherse Kerk aan de Si[illegible] gevangen in het strijklicht.

DE WEEK VAN de twee vrouwen

Buitenlands Overzicht
door
Prof. Mr. L. W. G. Scholten

De wereldgeschiedenis kent verschillende gebeurtenissen, die in hun naam betekenis van vrouwen in de politiek hebben aangewezen. Wij noemen slechts de dusgenaamde Damesvrede uit het jaar 1529, die door toedoen van twee koninklijke vrouwen uit de elkaar bestrijdende kampen, een einde maakte aan een vernielende oorlog tussen Frankrijk en het Huis Habsburg. De zevenjarige oorlog van 1756 tot 1763, waarin Pruisen zijn leven moest verdedigen tegen de gezamenlijke macht van Frankrijk, Rusland en Habsburg en welke een gehele ommekeer te weeg bracht in de Europese verhoudingen, leeft in vele geschiedboeken nog altijd voort als de Drei Wieberkrieg, zo genoemd naar drie persoonlijke vijandinnen van de Pruisische koning Frederik II.

Het is tekenend voor de wijziging in de plaats van de vrouw in het maatschappelijk leven, zo mede voor de verandering in de invloed van zedelijke maatstaven op het staatkundig gebeuren, dat het midden van deze Juni-maand voor de belangstellenden beschouwer van het politiek toneel sterk de invloed heeft ondergaan van een tweetal vrouwen. Wij bedoelen natuurlijk daarmede een Engels meisje, wier particulier gedrag weinig in overeenstemming was met algemene zedelijke normen en een Russische vrouw, die als eerste van haar sexe een ruimtevlucht tot een goed einde heeft gebracht. Wij willen de verschillende aspecten van dit merkwaardig gebeuren nader bezien.

Het is bekend, dat de Engelse regeervorm een democratische poging is aan uit het volk voortgekomen leiders beslissende invloed te geven op de leiding van de staat. In Nederland is de democratie de invoering van het algemeen kiesrecht, de evenredige vertegenwoordiging en het lijstenstelsel vooral gebaseerd op een minutieus uitgewerkrekenkundige berekening van de getallenverhoudingen van de partijen. Daardoor is het persoonlijk element sterk op de achtergrond gekomen. Wanneer men een enkele maal door gebruik te maken van het recht van voorkeurstemmen op een persoon bijzonder de aandacht gaat vestigen, vindt men dat verkeerd. Men stemt op een partij en voor de rest beslist het getal.

In Engeland (en ook in Canada, Red.) heeft men daar nooit aan gewild. Daar kent men het districtenstelsel en elke candidaat moet zijn zetel bevechten in harde strijd met een of twee tegenstanders. Als gevolg daarvan komen de persoonlijke eigenschappen het meeste naar voren. Uit de meerderheid in het Parlement wordt dan de leider van de meerderheidspartij aangewezen aan de Kroon tot kabinetsformateur. Deze kiest uit die meerderheidspartij zijn medewerkers. Altijd gaat het dus om personen, die men om karaktereigenschappen of geestelijke superioriteit als leiders verkiest.

Het Engelse volk let daarbij minder op vakbekwaamheid, wel op

(Vervolg op pag. 4)

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

"Vermeerder ons het geloof"

Het zal ons allemaal wel eens overkomen zijn, denk ik, dat we een gevoel hadden alsof ons geloof te kort schoot. Te klein was! Dat we wel, nèt als de discipelen destijds, het uit wilden schreeuwen: Here, verméérder ons het geloof.

De discipelen waren bevoorrecht. Zij hadden drie jaar lang de Heiland bij hen als hun Leermeester. U en ik, we zouden er heel wat voor geven, als we ook eens Jezus op bezoek konden krijgen en Hem eens verschillende dingen konden vragen. Maar als we Hem nu, nèt als de discipelen destijds, om vermeerdering van ons geloof willen vragen, dan hebben we het antwoord van Jezus in onze Bijbels. Wat zei Jezus?

Wel, Hij zei niet, dat het fijn was, dat ze hun geloof groter gemaakt wilden zien. Nee, Jezus liet hun zien, dat geloof niet afgemeten kan worden met menselijke maatstaven. Hij zei: "Al hebben jullie ook een geloof als een mosterdzaadje, het kleinste aller zaden, dan zou je zo, op commando zo'n grote boom kunnen verplaatsen". Dat was wat!

In hun hart zullen de discipelen misschien wel gedacht hebben: Wat een voorbeeld!

Want die discipelen waren mensen als u en ik en zullen best eens overwogen hebben of ze dat durfden zeggen tegen zo'n boom. Wel, datzelfde geldt ook voor ons. Met onze God kunen we àlles.

Met Gods hulp kun je hier in een vreemd land leven, soms zonder familie of vrienden. Met Gods hulp kun je het overgeven, dat geliefden je door de dood ontnomen worden of dat je kinderloos blijft. Of je bent ongeneeslijk ziek en God geeft je genade je te onderwerpen aan Zijn wil. We konden het zoveel gemakelijker hebben in dit leven als we ons meer bewust waren van de grote kracht van het geloof. Dan zouden we ook niet leven zoals we zo vaak doen, nl., alsof we hier altijd op dit ondermaanse zouden blijven. We zwoegen en ploeteren de ganse dag, soms tot de nacht toe. En een gevuld bankboekje doet ons heerlijk slapen. En och, we weten het wel, werken moeten we allemaal. Maar we verdelen onze krachten zo vaak verkeerd, zodat we voor werk in gemeente en verenigingen geen tijd en krachten overhouden.

Als we zo leven kunnen we nooit werkelijk gelukkig zijn. Want het is niet zo, dat, als wij terugdenken aan de tijden, dat wij *werkelijk* gelukkig waren, dat dan meestal tijden waren waarop we iemand ànders blij en gelukkig gemaakt hadden? We *deden* iets voor iemand, zodat het z'n leven verlichtte. En opeens waren we zèlf ook zo gelukkig en voelden een blijde gloed in ons. Het geeft ons vrede en we voelen: het is omdat ik m'n geloof uitdragen wilde. Ik wilde anderen er óók iets van laten zien.

Het is het resultaat van onze steeds weerkerende gemeenschap met God.

Laat ons bidden of God ons wil helpen *zo* te leven dat onze levenswijze ons geloof in God reflecteert.

Women Fund For Christian Higher Education

U werkte toch ook mee aan de prachtige opbrengst van de eerste lichting in 1963 der busjes for Christian Higher Education? U kunt voldaan zijn en vergenoegd vertellen: "Het was weer de moeite waard!"

Want er kwam zegge en schrijve $1742.93 uit de busjes. Een fantastisch resultaat. Tevreden handenwrijvend zult u kunnen zeggen: "Mooi zo!"

Maar we maken elkaar niets wijs, wij geven de *ere* aan God de Here, die alles zo bestuurde, dat deze lichting weer een succes werd.

Hartelijk dank toch, medewerksters en geefsters(ers) voor wat U deed. $1800.00 werd weggestuurd naar de Christian High School in Hamilton om naar behoeven te besteden.

Nu maar weer opgeruimd sparen voor de October lichting. En dat het gezegend wordt getuigen de ongetwijfeld hoge getallen. Onze leuze: "door offer en gebed", zal vruchten dragen. Veelvoudige graag.

Aan ons daarom het werk, waarvoor we hopen dat U zich weer gaarne en georganiseerd inspant. Want is het niet geweldig dat wij vrouwen (die vaak klagen dat we zo weinig kunnen doen) mee mogen werken aan Gods grote plan; de instandhouding van de Chr. High School, waar onze kinderen onderwijs ontvangen, gebaseerd op de Bijbel, het richtsnoer voor hun leven?

Onze Penningmeesteresse Mrs. Veldstra liet ons weten dat haar account no. is veranderd. het is nu:

Act. no. 9 0 7 9
IMPERIAL BANK,
FONTHILL, ONT.

We rekenen weer op Uw inzending, liefst vóór 1 October.

Nogmaals hartelijk dank en vriendelijke groeten,

Namens het Hoofd-comité der busjesactie
Mrs. Harry Zomer, secr.

Fruits and Roots

Many of us would love to have sin taken away. Who loves to have a hasty temper? Who loves to have a proud disposition? Who loves to have a worldly heart? No one. You ask Christ to take it away, and He does not do it. Why does He not do it? It is because you wanted Him to take away the ugly fruits while the poisonous roots remained in you. You did not ask that henceforth you might give up self entirely to the power of His Spirit. Do you suppose that a painter would want to work out a beautiful picture on a canvas which did not belong to Him? No. Yet people want Jesus Christ to take away this temper or that other sin while as yet they have not yielded themselves utterly to His command.

—Selected

HIER IS DAN
EINDELIJK DE
ECHTE
JAN HAGEL

Het koekje dat in Nederland zo populair was wordt nu in Canada door

Hollandia

gebakken.

Alleen hier wordt "JAN HAGEL" CINNAMON NUT BARS genoemd

Heerlijk bros en zo zuiver van smaak,
...zoals U van "Hollandia" gewend bent.

VRAAG UW WINKELIER

Hollandia
MADE IN CANADA
the finest home style baking!

Turning Point in Canada . . .

The Beginning of a Christian Political Movement

BY H. ANTONIDES

"Moreover, history shows again and again that a small movement, started in faith, may grow into mighty force. The outcome here may well depend on the strength of Christian conviction." (Dr. J. D. Dengerink in the **International Reformed Bulletin**, April, 1962, page 6)

Readers of **Calvinist-Contact** have on various occasions been able to read about the need for Christian political action. On June 15, 1962, Dr. Paul G. Schrotenboer wrote about the need for a political creed. He pointed out that the formulation of such a creed was a paramount requirement to guide Christians in their political activities.

The editor of **Calvinist-Contact** and some of its regular contributors have on more than one occasion discussed the need for a fundamental re-thinking about Christian political action.

Recently an article by Dr. J. D. Dengerink was published in this paper. Among other things this Christian scholar stated:

> "It must be emphasized here that in the development of Christian political thought and action we are not merely interested in a few special subjects, but in the **inner reformation** of political life itself. This will make a fundamentel re-thinking about the **typical structure**, the **peculiar nature** and the **specific task** of the state — in the light of the Bible — an urgent necessity among evangelical Christians. Our concern must center around the basic principles which ought to guide the government and the people in their mutual activity. Reflection, however, is not enough. Our ultimate goal must be the reformation of political life itself. The principles here mentioned must be carried out with power and conviction in the nations where we live and over against the governments under which we are placed." (I.R.B. April, 1962, page 6)

Indeed, it can be safely assumed that the readers of **Calvinist-Contact** are no strangers to the idea of Christian political action. However, it is just as true that among us there is a sense of frustration and helplessness with respect to this issue. Especially when we are called upon to cast our votes in national or provincial elections one can hear many voices who express this sense of frustration. It stems from the nature of political life in our nation. None of the political parties, clamoring for our favours and votes, engages in political action on the basis of the Biblical principle. None of them effectively and boldly challenges and repudiates the number one humanistic, revolutionary illusion of modern politics, namely, the belief in the sovereignty of the people, undergirded by the faith of religious neutrality. Political life has become so blatantly pragmatic and opportunistic that the people are almost past the point of being dismayed and shocked about it anymore. Political parties and their leaders in many cases are more concerned about the "image" of personalities and their own party than about the unchanging principles of justice and truth.

All this makes it very difficult to decide how we should cast our vote. The result is that some do so in a very haphazard way with an "if it doesn't do any good it won't do any harm either" attitude. This is an unsatisfactory situation which tends to make men lose all interest in political life and to throw up their hands in despair.

Another extreme can be detected among those who do not fully realize the radical nature of the Christian faith, for that matter, the radical nature of unbelief. They have accepted the notion that politics is merely a matter of techniques, organization and certain vaguely realized concepts of morality. They uncritically accept the premises of modern political life. Although these people speak about presenting a Christian witness in politics, they have robbed this witness of its essence by their attempt to adjust it to an essentially un-Christian philosophy of life and politics. They fail to recognize that Christian politics is first of all a matter of the "inner reformation of political life" Dengerink).

It is abundantly evident that after a long period of accomodation and withdrawal, Christians, generally speaking, have become a thoroughly intimidated group of people. They are so anxious to be accepted that many of them will do anything to avoid being considered odd and un-popular. The many decades of unrelenting attacks, waged by a selfassured humanism, on the source and bulwark of Christianity, the Word of God, has, from the humanists' point of view, been very successful. They have succeeded in **almost** silencing the voice of Biblical Christianity. Those of us who take our Christian faith seriously have every reason to be deeply disturbed about the present situation. We must be careful, however, not to let this disturbance cause us to panic or to despair. On the contrary, a critical evaluation should cause us to act **in faith**, not in fear.

This is what a group of men and women decided to do in the summer of 1961. They met in Toronto to discuss the necessity and possibility of starting some form of political action. They were dissatisfied about the trends in political life and they were equally convinced that the time for positive action had arrived.

People from across Ontario attended this meeting. Among them was Rev. E. L. H. Taylor, presently living in England and minister in the Anglican Church, who undoubtedly is no stranger to many readers of this publication. The only ones present, who may be considered representatives of the people subscribing to **Calvinist-Contact** were Messrs. H. Kuntz, E. Vanderkloet, and G. Vande zande. All the other delegates hailed from different backgrounds and church affiliations.

The chief figure in this meeting was Mr. Ronald Gostick, editor of **The Canadian Intelligence Service.** Mr. Gostick, the energetic publisher of this monthly publication, has devoted his life to arouse public interest in the important and critical issues of the day. He is convinced that we are engaged in a historic struggle, not against flesh and blood, but against super-human Satanic forces over which we can only prevail by the grace and power of the Lord Jesus Christ. *)

Since 1951 Mr. Gostick, with the dedicated assistance of his wife and children, and loyal friends and supporters, has regularly published the C.I.S. He has travelled widely to address various groups and organizations in the nation. During the years he has published many articles describing in detail the activities of individuals and groups engaged in furthering the communist aims. Consequently he has envoked the ire of the communists and their many so-called front-organizations, who have pledged to wipe out his venture. So far they have been un-successful!

At the initial Toronto meeting it was decided that a committee be appointed to study the exact nature of future action. Several subsequent meetings were held, and in September 1961 Mr. Gostick reported on the progress of the committee. This report recommended that political action should be on a non-party basis with emphasis on a program of education and publicity. It also advocated the adoption of a policy statement.

The study and consultation, needed to formulate this statement, proved to be very time-consuming. Many meeting were held at which the various details were discussed. In Western Canada another group of similar-minded men were working on the same project. Regular contact between the two groups were maintained. It was not always easy to come to an agreement but the frank and honest discussions produced results. This spring it became obvious that a face-to-face meeting of the Western and Eastern groups would be desirable. Mr. Gerald Vandezande, who is an active members of the Ontario committee, was asked to visit the men in Alberta. During the last week of May he travelled to Edmonton where he attended a number of very fruitful meetings. The result is a statement of policy which has been

(Continued on page 3)

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Tieleman & Dros
Hoogeveen - Holland
Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

Special Bulletin

PRIJSVERLAGING
VAN
PHILIPS LANGSPEELPLATEN !

Nu slechts $3.98

voor de grote 10 inch hi-fi platen (plus 12¢ tax in Ont.).
(Wij betalen de porto, maar a.u.b. 15¢ bijbetalen als U per cheque betaalt.)

VRAAGT OM ONZE LIJST. (Staat U eenmaal op onze adressenlijst, dan houden wij U ook regelmatig met de nieuwste platen op de hoogte.

DUS NU: Niet alleen voor al Uw BOEKEN, maar ook voor Uw RECORDS:

BURLINGTON BOOK & BIBLE HOUSE
468 BRANT ST. (opp. A & P Store), BURLINGTON, ONT.
Phone 637-2151

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.
Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.
Contents may not be reprinted without permission of the publisher.
The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

The Beginning of a Christian Political Movement

(Continued from page 2)

accepted by both groups. (This statement is reproduced on this page.)

The matter of future action was also considered by the committee members. The representatives of both groups decided that a program of education in line with the policy statement should be started. The means to carry on this educational venture was made available by Mr. Gostick who offered to publish a monthly supplement with his regular publications. This supplement will be used by Christian leaders and scholars to explain the various clauses of the policy statement. (Some of the contributors to **Calvinist-Contact** have consented to also contribute to this publication.) Thus an earnest attempt will be made to provide sound leadership in an area where this is sorely needed. It is hoped that this small beginning will bear fruit and result in the consolidation of the Christian community so that eventually more vigorous action can be undertaken.

The significance of the policy statement is not that it is flawless — those who have worked hard to formulate it are aware that it is not — but that it plainly sets forth men's faith in Christ and in his authority. The statement also comes to grips with the nature and task of governmental authority and relationships among the various spheres of our national life. This statement must not be considered exhaustive, but it is a start of a movement begun by men who are convinced that the Law of God is the norm for our national life. Obedience to that Law is the condition for national welfare and it is the only way out of the present predicament in which we have become entangled as the result of revolutionary ideas directing modern men's thoughts and actions.

The movement described here has once again demonstrated the tremendous need for Christian scholars who can give sound leadership. This demands a system of education that is based upon the Word of God. It also demands an institution of higher learning where men can be trained not merely to engage in the various subjects as Christians but to engage in truly Christian learning so that a generation may arise that will be firmly planted upon the Rock Jesus Christ.

Let us hope and pray that the Christian community will yet reawaken from its slumbers and set itself to its political task in a prophetic manner. Nothing less will be adequate.

It is well to bear in mind the words of Prof. Dr. H. Evan Runner, who stated in one of his lectures:

"The Christian political task is to bring to the world, in the political way and for the political side of its life, the blessing of Christ's redemptive concern for the world. It is a task directed to human society in the world. It is genuinely Christian and meaningful only when it is an activity of service to the world, to all mankind. For this reason it can never be a camouflaged effort to further interests of particular Christian citizens, of more or less Christian communities **or even of the Christian churches** as they are instituted in a particular time and place. Christian political action is, as they say in The Netherlands, "het volk ten baat", that is to say, for the good of the (whole) people. Coming out of the integral Christian task of renewal, Christian **political action seeks, not as an activity of any instituted church or group of churches, but as a political activity of the Body of** Christ, to re-form the world in its political aspect, so that there too an acknowledgment may come of the good and holy Law of God and that thus the blessings that follow upon obedience may be showered upon the life of humanity." **(Christian Perspectives 1962, page 176)**

Dr. Runer also said:

"It is easy to see from what I have said this morning that Christian political thought and action must begin from a point that modern man simply cannot understand. All the things that we have been saying are foolishness in his mind, just plain foolishness. But so, of course, is Christianity itself. There may just possibly be a connection." (Ibid, page 178)

We are convinced that such a connection does indeed exist.

---

*) **The Canadian Intelligence Service.** Subscription rate $3.00 per year, two years $5.00. Address: The Canadian Intelligence Service, Flesherton, Ont.

PREAMBLE

We believe that man's apostasy from God has resulted in the disintegration of true community among men, in the progressive diminution of freedom, and in the emergence of the totalitarian state. We recognize the spiritual nature of the life-and-death struggle throughout the world today.

Strong in our faith in our Lord Jesus Christ as God the Son, and King of all Life, we pledge ourselves to fight under His banner for a Christ-centered Canada in which every phase of our national life will be responsive to His Divine Law.

Conscious of our Christian responsibilities, and strengthened by worship and prayer, we shall strive for the following policy:

STATEMENT OF POLICY

THE CROWN We stand for the preservation of Canada as a member of the British Commonwealth of Nations; and we pledge our allegiance to our Sovereign, Her Majesty Queen Elizabeth II, Her Heirs and Successors.

NATIONAL SOVEREIGNTY We stand for the preservation of Canada's national sovereignty as a sacred trust from Almighty God. We are implacably opposed to the surrender of any part of our national sovereignty to persons or institutions not subject to the Crown.

NATIONAL DEFENCE We believe it is the responsibility of the Federal Government to maintain defence forces adequate to discourage or repel any would-be aggressor, and to ensure that such forces of the Crown are equipped with effective weapons to discharge their obligations and to maintain peace with justice.

EXTERNAL AFFAIRS We declare that Canadian foreign policy must recognize the menace of the ideology, objectives, policy, and strategy of Communism in all its aspects, and of all other totalitarian doctrines.

We advocate close co-operation with other members of our Commonwealth family and with other free nations for collective security.

We favour encouragement and support for all captive peoples in their struggle for independence, and for those who are defending freedom and resisting aggression.

We are implacably opposed to the support of any policy which will further the cause of Communism and other man-centered ideologies.

GOVERNMENT We acknowledge that all authority belongs to Almighty God and that this must be recognized in every aspect of national life by obedience to His Divine Law.

We proclaim that the office of Government should be recognized as a ministry responsible to Almighty God, and should function to safeguard freedom, to maintain justice, and to protect the sovereign integrity of the nation.

We reject completely the heresies that Parliament is supreme and that either elections or majority votes can determine principles, or should interfere with the God-given right and freedom of citizens.

We maintain that the various spheres of national life each has its distinctive function and should not impinge upon each other. Therefore, we proclaim our belief in the limitation of the powers of government, which should operate strictly within the confines of its legitimate sphere. Independence from government should be assured to those spheres required to function within their respective domains with responsibility to God.

ECONOMICS — FINANCE We believe that Government and Industry, in accordance with their respective natures, have their own particular roles to play in the economy of the nation.

It is the Government's function to create and maintain general conditions which encourage personal initiative and responsibility, and further the national well-being, with personal freedom.

Private enterprise, provided it is accompanied by a sense of Christian responsibility, generally offers the best guarantee to meet the needs of the nation.

We welcome the responsible application of science and technology, and we maintain that the resulting abundance and the leisure rendered possible should be made available for the benefit of all.

We stand for the individuals right to own property. We recognize that this right carries with it the responsibilty of every person to use his property to the glory of God and as a trust for the benefit of the nation.

We advocate a monetary system which, while conserving our national resources, will serve such an economic policy, and stimulate the optimum production and the just distribution of goods and services.

EDUCATION We believe that all parents are responsible for the education of their children, and should have an opportunity to provide the education of their choice without financial penalty. And, specifically, we proclaim the right of Christian parents to ensure that their children receive a Christ-centered education.

LABOUR We believe that Christian principles require the application of justice, co-operation and consultation in employer-employee relations; and that these principles condemn the use of violence, intimidation or coercion.

We recognize the individual's fundamental right to be free to enter into association with others to gain lawful objectives which they desire in common, and to be free to contract out of any such association.

Therefore, in the field of labour relations, we favour the abolition of any law or practise which compels citizens to join or support financially any organization as a condition of employment.

COMMUNICATIONS We assert that one of the functions of Government is to uphold the freedom and independence of the press and other mass media of communication against monopoly control, and to establish and maintain appropriate standards.

We do not deem it the Government's responsibility to provide citizens with their news, political commentaries or cultural entertainment.

H. KREEFT, C.A.
CHARTERED ACCOUNTANT
•
LICENSED MUNICIPAL AUDITOR
•
968 EXMOUTH STREET
SARNIA, ONT.
ED 7-8559

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

IVOROL
maakt sneeuwwitjes van Uw tanden.
Eenmaal gekend Danig verwend
Imp. VAN's IMPORTING
P.O. Box 826, Hamilton, Ont.
Tel. NE 4-8614

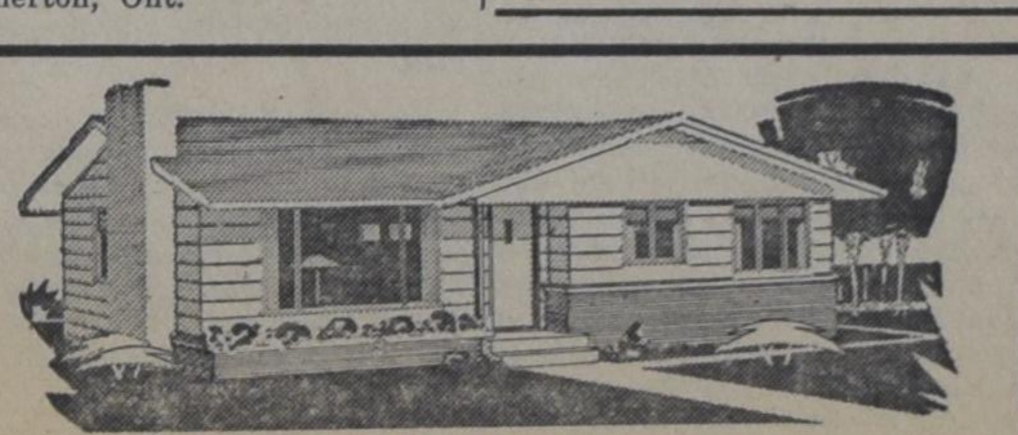

FOR COMPLETE SATISFACTION
When Buying or Selling Real Estate
CONTACT:
John Voortman
REALTOR
580 UPPER JAMES ST. HAMILTON, ONT.
or call John at 383-2157

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES

(Vertaald door J. Vriesinga)

(35)

Eindelijk vroeg ze: "Wat ga je volgend jaar doen, Ranny?"

"Ik weet het nog niet, Fay. Misschien zoek ik werk op een advertentiebureau."

"Waarom blijf je hier niet als trainer. Prexy heeft je gevraagd, is het niet?"

Een ogenblik lang bleef het stil.

"Och, ik ben er eigenlijk zat van, liefje. Al dat godsdienstig gedoe. Het wordt overdreven. Je hoort niets anders meer. Soms wil ik er zo wel bij weg lopen. Ik heb het een jaar lang vol gehouden, alleen om jou. Heb ik je ooit verteld waarom ik hierheen gekomen ben? Niet? Ja, ik heb je wel eens wat op je mouw gespeld. De ware reden is, dat ik bij jou wilde zijn. Ik ben er de deur om uit gegaan. Ik hield meteen van je, die eerste avond dat ik je zag in die tent in Brooklyn. Hoor eens schat, je moet nu luisteren. Ik hou van je Fay. Ik wil dat je mijn liefste wordt, voor altijd." Hij probeerde haar te kussen, maar hij voelde hoe haar lichaam verstrakte in zijn armen en hij wist dat hij dit niet kon doen. Ze wilde het niet.

"Het spijt me, Ranny. Ik dacht dat je veranderd was. Ik dacht dat je geleerd had de dingen anders te zien. Ik heb zo gehoopt en gebeden dat het zo zou zijn."

"Och, toe nou, liefje. Ik ben niet zo'n beroerde. Ik ben alleen maar niet godsdienstig aangelegd, dat is alles. Ik weet wel dat ik anders ben — maar ik weet ook dat ik je gelukkig kan maken, geloof me maar."

"Dat kun je niet, Ranny, als je niet ook houd van Jezus, die mij liever is dan wie of wat ook. Als we dat niet samen hebben, Ranny, dan kunnen we nooit gelukkig zijn. Ik zou je alleen maar ongelukkig maken, net als Nita. En ik zou zelf ook ongelukkig zijn.

"Maar kun je de godsdienst hier niet buiten laten, schat?"

"Het is maar niet een kwestie van wat godsdienst. Als het zo was, zou ik kunnen zeggen wat anderen doen "ik houd de mijne, jij de jouwe, of helemaal niets wat je maar wilt". Maar dat is het niet. Het zijn twee geheel verschillende levensbeschouwingen en waarvoor we leven. Je kunt net zo goed paarden aan weerskanten van een wagen spannen en dan denken dat ze samen kunnen trekken. Jij wilt het beste maken van je leven, en ik ook. Maar jij wilt de ene kant uit en ik de andere. Ik heb jouw kant geprobeerd en ik weet dat het je nergens brengt."

"Nu moet je niet gaan preken," lieverd. Daar word ik ziek van. En bovendien, het staat je niet." Hij wist dat dat laatste niet waar was. Ze was prachtig nu met haar diep ernstige, verlangende ogen.

"Ik preek niet. Ik zeg alleen maar waarom we niet samen kunnen gaan. Vroeger was ik net als jij, maar toen had het leven geen werkelijke betekenis voor me. Ik moest altijd maar weer nieuwe pleziertjes hebben en ik was toch nooit tevreden. Ik zat altijd met allerlei problemen, die ik niet kon oplossen. En toen was Robert Harkness hier op een avond; hij speelde. Maar dat heb ik je al eens eerder verteld. Die avond heb ik mijzelf aan Jezus gegeven, zoals ik nooit eerder gedaan had en sindsdien ben ik gelukkig zoals de wereld je niet gelukkig kan maken. Soms valt het niet mee — en ze had bijna gezegd "zoals nu", maar ze slikte de woorden haastig in, in wat bijna klonk als een snik. Toen liet ze zich plotseling uit zijn armen glijden, zodat ze op de grond stond.

"Laten we naar huis gaan," smeekte haar stem en ze liep al.

Hij stond op en volgde haar. Ze zette er flink de pas in. Hij was woedend om haar klaarblijkelijke onverschilligheid en de Schotse trots bracht zijn bloed tot het kookpunt. Wel, als ze er zo over dacht! Als het haar niet meer kon schelen! Als die idiote, wereld-verzakende godsdienst haar zo koelbloedig maakte, laat haar dan opschieten. Hij had er genoeg van. Hij zou haar laten zien dat ze niet met hem kon doen wat ze wilde. Zoveel bijzonders was ze tenslotte niet . . .

Toen keek hij op en zag dat het huilen haar nader stond dan het lachen. Het bezeerde hem en zijn liefde voor haar brandde in zijn hart tot het bijna pijn deed. En toch liet zijn Schotse stijfkoppigheid niet toe dat hij iets anders zei dan, sarcastisch: "Wat is dit eigenlijk, een race?"

"Toe, Ranny, doe niet zo; ik . . . ik voel me niet goed."

Weer zei hij een tijdlang niets. Zijn bloed kookte nog. Er was alleen het geluid van haar hakjes op de straatstenen en de langzamer stap van zijn zware schoenen.

Toen kwam de reactie. Wat deed hij eigenlijk? Was hij wel goed wijs? Hij moest haar immers hebben. Hij zou zonder haar niet kunnen leven. "Vergeef het me, Fay, wil je?"

"Wat?"

"O, dat ik me zo ezelachtig aanstel. Ik wil je geloof niet kleineren of iets van die aard. Ik werd alleen maar kwaad omdat je zo'n kleinigheid tussen ons liet komen."

"Kleinigheid! Het is het belangrijkste in mijn leven, al is het dat niet voor jou."

"Dat zie ik nu in. Het spijt me. Wil je me vergeven?"

"Ja".

"Als ik nu ook eens een Christen werd, wat dan?"

"O, zeg toch zulke dingen niet. Als je een Christen wordt, moet dat zijn omdat je niet anders kunt dan van Jezus houden, niet omdat je denkt dat je mij als vrouw wilt hebben. Zo staan de zaken ervoor. En laten we er nu alsjeblieft over ophouden, voor vanavond tenminste. Ik ben mezelf niet. Ik weet gewoon niet wat ik zeg. Het spijt me."

"O, goed dan."

Iets van zijn boosheid keerde terug.

Ze bereikten het schoolterrein nog voor de uitvoering over was. Hij bracht haar regelrecht naar het meisjesgebouw, maar ze treuzelden niet op de trappen, zoals anders. Een ogenblik keerde ze zich om onder de lamp en keek hem aan. Hij zag dat haar wang nat was toen ze zei: "daaaaag . . ."

Daarna ging ze naar binnen, liep de trap op en wierp zichzelf languit op haar bed en huilde hartbrekend, zodat haar hele lichaam ervan schokte. Zo vond Nita Carlsen haar, toen ze een half uur later thuis kwam. Maar Fay wilde niets zeggen.

Randall liep weg van de stenen trap met loden voeten en een zwaar hart. Hij voelde zich bijna misselijk en liep mompelend in zichzelf. Hij had het gevoel alsof aan zijn hele leven de bodem was ingeslagen. Het was een gemene poets die het lot hem gebakken had.

Hij had nooit geweten dat een mens zich zo kon voelen. Zoiets las je alleen in boeken of je zag het op een toneel, maar als dan het gordijn weer openging stond de tragische held daar glimlachend hand in hand met zijn geliefde. Het gordijn moest nu ook maar eens opgaan. Dit was te gek.

Zijn benen sleepten en bijna onbewust liep hij straat in, straat uit. Hij kwam voorbij het kerkportaal waar Fay en hij eens, gezeten in de schaduw op de hoogste trede, bonbons hadden zitten eten die hij voor haar gekocht had.

In een restaurant bestelde hij een kop koffie, die hij haastig opdronk en dan liep hij weer naar buiten alsof hij nog ergens heen moest. Maar eenmaal weer buiten sleepte hij zich weer doelloos voort, de stad uit.

Wat een idiote geschiedenis was dit eigenlijk. Hij begon zichzelf uit te schelden. Hij had zijn vader laten schieten, een jaar in Princeton, de kans op een goed baantje en een goed salaris — alles voor dit meisje. En wat een sof was het nu.

Nee, verdraaid nog aan toe. Het was haar schuld niet, ze was een prachtmeid. Ze paste alleen maar niet bij hem, dat was het; ze was te goed voor hem.

Nadat hij twee mijl had gelopen, al denkende of proberend niet te denken, keerde hij abrupt om en liep terug.

Eenmaal terug in de stad en tegenover het jongens-gebouw werd zijn gedachtenstroom onderbroken door een ongebruikelijk lawaai dat uit het gebouw kwam. Hij stak de straat over en liep er binnen. De hal was donker, maar van boven af drong het geluid door van een geweldig tumult. Hij hoorde het sissen en plassen van water, gelach, geroep, bonzen van vallende lichamen, de harde klap van vallende meubelen; maar hij kon niet direct vaststellen wat er gaande was.

Terwijl hij op de trap stond overwegend wat te doen, ging de voordeur open en een rijzige figuur kwam in zijn richting.

"Wat is hier aan de hand?" Hij herkende de stem van professor Harley.

"Dat vroeg ik me ook juist af, professor, ik liep juist even binnen."

De professor knipte lichten aan en een hoogst merkwaardig toneel ontrolde zich voor hun ogen. Bijna alle studenten stonden boven in hun pyama's of wat er over was van hun pyama's. Meer dan een centimeter water golfde er over de vloer. Karpetten bedorven, stoelen ondersteboven, boeken lagen overal verspreid, het was een ware chaos.

Uit de verklaring van een oudere student die met ontbloot bovenlijf midden in de rommel stond, bleek dat drie eerstejaars op het platte dak waren geklommen om daar te slapen, want het was binnen zo warm. Maar het platte dak was nauwelijks groot genoeg voor twee man en omdat de ouderen dachten dat die jonge snuiters gevaar liepen naar beneden te vallen in hun slaap hadden ze geprobeerd hen naar beneden te dwingen met behulp van de brandslang vanuit het raam aan de voorkant en gericht vanaf het balcon. Ze waren erin geslaagd ook, maar toen was het gevecht binnen voortgezet wat nog wel zo leuk was. Dat was alles.

Randall luisterede naar het verhaal en ging grijnzend heen. Dergelijke dingen had hij gemist omdat hij in de "gym" woonde, maar klaarblijkelijk had Wharton zijn deel erin net zo geod als andere studenten-centra. Dit was wat de meeste mensen maar wisten over het studentenleven. Wat wisten ze er eigenlijk van. Wat wisten ze van wat hij nu doormaakte. Dat hoorde ook bij het studentenleven. Dat hoorde bij het leven, punt; het was allemaal immers niks.

(Wordt vervolgd.)

De week van de twee vrouwen

(Vervolg van pag. 1)

regeerkracht Men geeft aan een "amateur" de voorkeur boven een specialist. En bovendien wil men, dat degenen, die vooraanstaan, in hun persoonlijk optreden voldoen aan de zedelijke normen van de fatsoenlijke Engelsman. Daarom werd Eduard VIII verwijderd om zijn relaties met een gescheiden vrouw en verwijderde men hem als hertog van Windsor uit de actieve politiek. Daarom was zijn broer George VI zo gezien, ondanks zijn openlijk gebrek aan spraakvaardigheid. Hij was een "gentleman". Daarom waardeert men in Koningin Elisabeth II zo, dat zij volkomen ongerept van zeden haar taak vervult.

En die persoonlijke onkreukbaarheid was ook de kracht van Macmillan. Hij voldeed aan de Britse maatstaf van leiderschap door zijn correct optreden. Aangezien men in de conservatieve partij ervan uitgaat, dat zij in hoge mate een verzameling is van fatsoenlijke Engelsen, is men in onderlinge waardering misschien te weinig critisch. En in het buitenland sluit men het oog niet voor het feit, dat zulk een uiterlijke onkreukbaarheid kan overgaan in huichelarij. Men nadert dan al dicht tot de uitdrukking: het perfide Albion, het trouweloze Engeland, die vooral tijdens de Boerenoorlog werd gebruikt.

Uit dit algemene gezichtspunt is nu de ontwikkeling der dingen te verklaren. De minister van oorlog, die overigens wel voldeed, had relaties aangeknoopt met het boven aangeduide meisje. Aangezien hij haar moest delen met een lid van de Russische ambassade, gingen de bezwaren tegen de zedelijkheidsnormen, die op zich zelf misschien reeds voldoende waren tot verwijdering, over in het afkeuren van zijn in gevaar brengen van de veiligheid van de staat. Maar het ergste was in Engelse ogen wel, dat de bewindsman volkomen in strijd met de waarheid voor het Parlement herhaaldelijk plechtig verklaarde, dat hij niet in eervolle betrekking tot het meisje had gestaan. Dat was, naar later is gebleken, minachting van het Lagerhuis, een zeer ernstig vergrijp. En aangezien Macmillan onvoldoende tegen één en ander was opgetreden, toen hem op zijn minst een vermoeden van daden, die strenge reacties noodzakelijk maakten, was bijgebracht, werd het leiderschap van de partij en regering in het geding gebracht. Het ziet er naar uit, dat dit zal uitlopen op een aanstaand aftreden van Macmillan.

De regering van het grote Britse rijk ten val gebracht door een onoorbare relatie met een vrouw van niet onbesproken gedrag, door toepassing van echt Engelse normen.

Zo staat ook de vlucht van Valentina Tjereskowa in onlosmakelijk verband met de typisch Russische waardering van de vrouw in het maatschappelijke leven. De eeuwen werd zij gewaardeerd als arbeidskracht. Er was geen sprake van enige gelijkberechtigdheid tussen man en vrouw. De grote communistische revolutie heeft daar een einde aan gemaakt. De vrouw was en bleef een arbeidskracht, medewerkster in het productieproces, maar nu als volkomen gelijkgerechtigde met de man. Haar physieke gesteldheid veroorloofde haar als de man door de militairen dienst in beslag werd genomen, het allerzwaarste werk te verrichten. De gehele huwelijkswetgeving werd langs andere richtlijnen opgezet.

De vrouw kreeg dezelfde eer als de man. Helaas verzuimde men aan de vrouw volgens het woord van de apostel ere te geven en wel als vrouw.

De levensgeschiedenis van Valentina is van dit alles de illustratie. Haar vader, tractor-chaffeur, dus dus medewerker aan het moderne productieproces kwam om in de tweede wereldoorlog. Zij nam als zeventienjarige een plaats in in een bandenfabriek, later in de textielindustrie. Zij werd daarbij gegrepen door de communistische ideologie, ontwikkelde zich geestelijk zoals ook vele jongemannen deden door avondonderwijs, verrichtte werk voor de partij, oefende zich in het parachuutspringen, een oorspronkelijke Russische strijd-methode en melde zich aan voor een ruimtevlucht. Als gelijkgerechtigde van voldoende energie werd zij aangenomen en zij bereikte een resultaat, dat de bewondering wekte, zelfs van de Engelse koningin, die via Chroestjow aan Valentina Tjereskowa een gelukwens zond.

Waarschijnlijk zal ook deze prestatie van iemand uit de Russische arbeidsklasse afkomsting door de leiding van de communistische partij worden aangegrepen om de voortreffelijkheid van het marxistische systeem aan de wereld te propageren.

Twee vrouwen.

Het gedrag van de eerste wordt in de Parijse boulevardpers in uitvoerige artikelen beschreven, uiting van leedvermaak over dit aanstotelijk gedrag, die men in Engeland zo gaarne aan het lichtzinnige Franse volk verwijt.

Het resultaat heeft de afgunst gewekt van de Amerikaanse vrouwen, die tot dusver geen kans krijgen om te laten zien, waartoe ook zij op luchtvaartgebied in staat zijn.

Beide hebben op dit ogenblik invloed op het wereldgebeuren.

Mr. L. W .G. Scholten

Gaat u naar Holland?

Dan natuurlijk, traditiegetrouw, per Holland-Amerika Lijn, sinds 90 jaar in geregelde dienst op Rotterdam.

Maakt Uw keuze uit een van de schepen van haar moderne vloot en geniet van de goede zorgen en de gezellige Hollandse sfeer waar onze lijn voor bekend staat.

NAAR ROTTERDAM VAN MONTREAL: RYNDAM, 23 juli, 16 aug.,* 8 sept.*

van NEW YORK: MAASDAM, 11 juli, 8 aug.*, 3 sept.*

Bovendien de prachtige ROTTERDAM, NIEUW AMSTERDAM, STATENDAM en de gezellige PRINSES MARGRIET en WESTERDAM.

* Winterseizoen afvaarten.

VRAAGT INLICHTINGEN INZAKE 25% GROEPSREDUKTIE EN REIZEN OP AFBETALING.

Wendt U tot Uw reisbureau of tot de

Holland-Amerika Lijn

VAN ZEE TOT ZEE

Geschiedenis van Canada (10)

DOOR REV. G. RIENKS

Canada en de Amerikaanse Revolutie

De vrede van Parijs in 1763 had het lot bezegeld van Frans Canada en sindsdien strekte het Britse koloniale rijk zich uit van de Golf van Mexico in het Zuiden tot de Hudson Bay in het hoge Noorden (I). Maar deze nieuwe situatie bracht grote problemen met zich mee.

Daar was in de eerste plaats Quebec. Zouden de ongeveer 60.000 Franse Canadezen hun eigen karakter verliezen tegenover de overgrote meerderheid van twee en een half millioen Engelse kolonisten of zou hun strijd voor "survivance" een haard van blijvende onrust vormen?

En daar was dat andere, nog veel grotere gevaar, dat de Britse macht in de Nieuwe Wereld bedreigde—de groeiende drang naar onafhankelijkheid in de Dertien Kolonies en de naderende storm der Amerikaanse revolutie. Welke partij zou Canada kiezen in deze strijd?

Het zal blijken dat deze Revolutie niet alleen beslissend was voor de Verenigde Staten, maar ook een nieuwe periode heeft ingeluid in de geschiedenis van Canada.

CANADA AAN DE VOORAVOND DER AMERIKAANSE REVOLUTIE

Er lagen vier Britse bezittingen binnen de grenzen van het tegenwoordige Canada—Quebec, Nova Scotia, Newfoundland en Rupert's Land rondom de Hudson Baai. Uiteraard werden ze niet beschouwd als een afzonderlijke eenheid, maar slechts als een onderdeel van het grote Britse imperium in Amerika. Daarbij lagen Newfoundland en Rupert's Land in een uithoek, maar de houding van Nova Scotia en Quebec in het komende conflict zou mede bepaald worden door de interne ontwikkeling van die provincies in de jaren vlak voor de Revolutie. Daarom is het goed die ontwikkeling eens van dichterbij te bezien.

Nova Scotia scheen geheel het patroon te volgen van de zuidelijke Engelse kolonies. In 1758 kwam de eerste volksvertegenwoordiging bijeen. Dat was het begin van Canada's parlementaire geschiedenis. Nadat de Frans-sprekende Acadiers waren verdreven hadden kolonisten van New England de lege boerenhoeven bezet. Politiek en kerkelijk — Congregational Church — zetten zij hun stempel op de provincie.

En toch waren er verschillen, waardoor Nova Scotia een eigen weg zou gaan. Het lag als het ware met de rug naar Amerika toe en zag uit op de zee. In 1749 was Halifax gesticht als een Britse vlootbasis. Het Britse element in de hoofdstad was overwegend en de invloed der centrale regering was sterk vergeleken met die van de plaatselijke bestuurders in de verafgelegen nederzettingen.

Gedurende de Revolutie zou dit eigen karakter van Nova Scotia zich duidelijk aftekenen.

Maar hét grote probleem in Brits Noord-Amerika was natuurlijk *Quebec*. Aanvankelijk hoopte men dat door massa migratie naar deze provincie het Franse element zich zou oplossen in een Engelse samenleving. Dat was de bedoeling van de Proclamatie van 1763. De invoering van Engelse wetten werd beloofd om nieuwe pioniers aan te trekken. Tegelijk werd aan de bewoners van de Dertien Kolonies langs de oostkust verboden dieper het binnenland in te trekken, d.w.z. het Appalachengebergte werd de grens die men niet mocht passeren (II). De Britse regering had twee motieven voor deze maatregel.

In het hele Westen was een grote onrust onder de Indianenstammen. De blanke was voor hen degene, die hen beroofde van hun jachtgebieden. Onder de geniale leiding van Chief Pontiac brak overal de opstand uit. Geen post was er veilig. Daarom de proclamatie van 1763. Maar tegelijk hoopte Engeland hierdoor de stroom van pioniers naar het Noorden te leiden.

Dit mislukte echter, terwijl het sluiten van de westgrens in de Dertien Kolonies als een bedreiging werd gevoeld. Het Westen behoorde aan hen toe!

Ondertussen veranderde er maar weinig in het leven van Frans Canada nadat het onder Britse vlag was gekomen. Het merkwaardige daarbij was dat de eerste Engelse gouverneurs voorvechters werden voor de Franse rechten. Daar was b.v. Sir Guy Carleton. Hij was een militair en van adellijke afkomst. Hij had veel meer bewondering voor de Frans-Canadese samenleving met haar ordelijke hiërarchische structuur dan voor de onrustige democratische geest der Engelse kolonies, temeer daar die onderdanen van Zijne Majesteit steeds radicaler werden. Volgens Carleton was er maar één weg om Frans Canada hecht te verbinden met de Britse kroon, nl. de volledige erkenning van het eigen karakter.

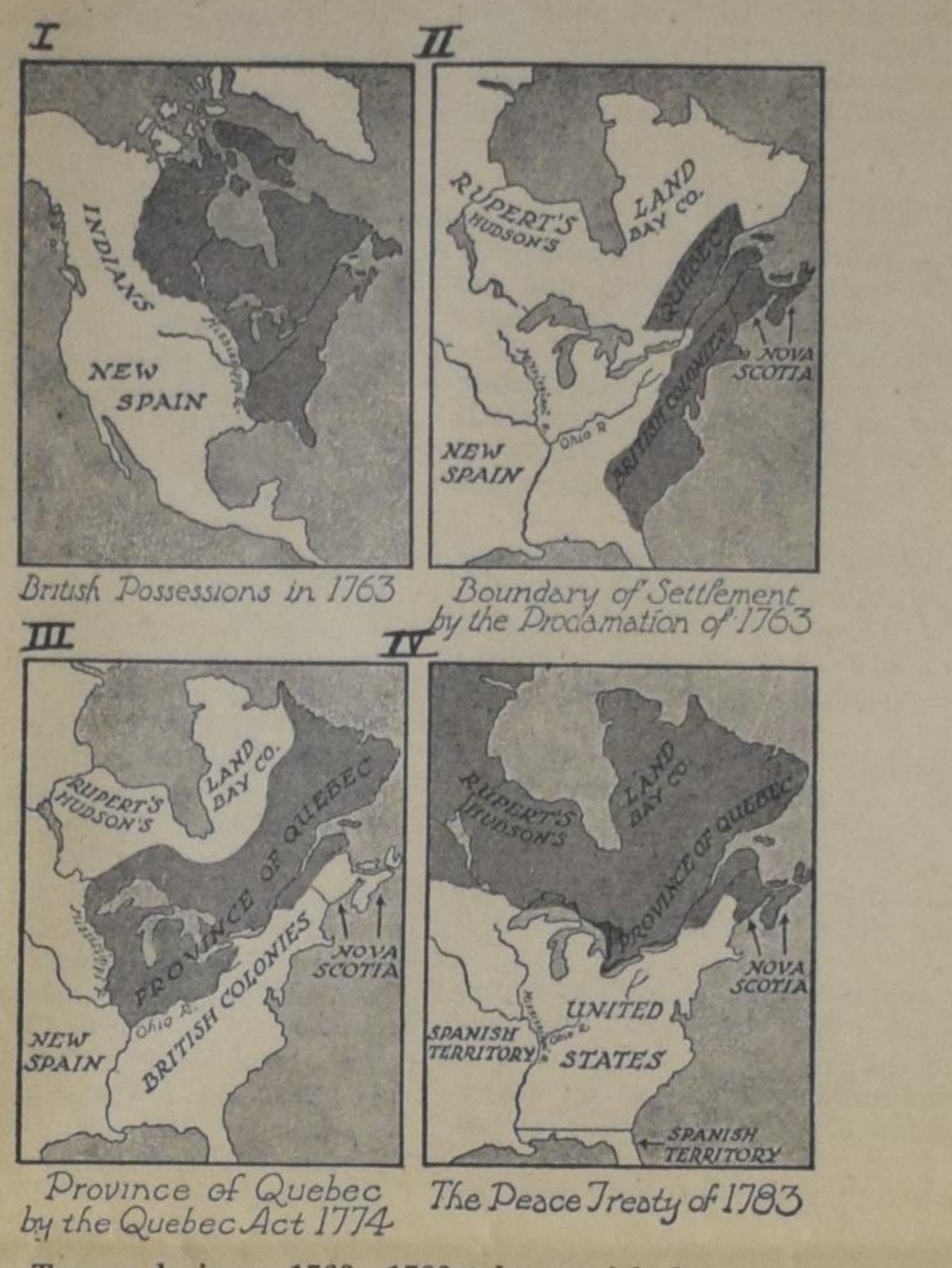

Tussen de jaren 1763—1783 tekenen zich de grenzen van Canada steeds duidelijker af.

Het was dan ook vooral door het toedoen van Sir Guy Carleton dat in *1774 de Quebec Act* tot stand kwam. Deze wet is van grote invloed geweest op de Canadese geschiedenis. De autoritaire regeringsvorm werd gehandhaafd — er was geen sprake van een volksvertegenwoordiging. Het Engelse strafrecht werd ingevoerd, maar het Franse civiel recht bleef bestaan. Zo ook het gehele systeem van landheer en pachter. De Roomse Kerk was volledig vrij in haar eredienst en de tienden, die voor de kerk moesten worden opgebracht, werden wettelijk verplicht. Inderdaad, vollediger erkenning der Franse tradities dan in deze wet was wel niet mogelijk.

Wat waren de gevolgen van de Quebec Act?

Zoals we op kaartje III kunnen zien werd ook het gebied van Quebec uitgebreid tot om de Grote Meren en de bovenloop van Ohio en Mississippi. Dat was om de Engelse kooplieden in Montreal en Quebec, die nu de pelshandel beheersten, tevreden te stellen en om deze uitgestrekte gebieden te onttrekken aan de steeds opstandiger wordende Britse kolonies. Het is te begrijpen hoe hierdoor tegelijk het vuur van de revolutie werd aangewakkerd. Het was door de Quebec Act dat in de toekomst heel moeilijk een gemeenschappelijke politieke structuur kon worden gevonden voor Frans en Engels Canada.

CANADA GEDURENDE DE AMERIKAANSE REVOLUTIE

Engeland had zegevierend de Zeven-jarige Oorlog beëindigd en was van plan meer dan ooit de delen van zijn uitgestrekte koloniale rijk nauwer te verbinden met het moederland. Maar ten opzichte van de Dertien Kolonies was dit niet het juiste moment. Daar was een groeiend besef van Amerikaans nationalisme. De voorschriften waaraan de kolonies waren gebonden in hun handel, de belastingen die Engeland hief en het sluiten van de grens in het Westen waren even zo veel aanleidingen voor een conflict.

Dit brak uit in 1775. Een Continentaal Congres kwam bijeen in Philadelphia, waar alle kolonies waren vertegenwoordigd en op *4 Juli 1776* werd de *Verklaring van Onafhankelijkheid* afgekondigd.

Naar alle kanten breidde het vuur van de opstand zich uit. Maar welke houding zouden de Noordelijke provincies aanemen in dit conflict?

Nova Scotia wilde het liefst neutraal blijven. Niet gaarne zouden ze de wapenen opnemen tegen de Amerikanen met wie ze zo nauw verwant waren. Maar ook waren ze niet van plan te vechten voor Amerikaanse belangen die de hunne niet waren. Voor Nova Scotia was de band met Engeland veel meer een voordeel dan een belemmering. En natuurlijk was Halifax loyaal aan de Britse zaak.

Maar wat zou *Quebec* doen? Het is te begrijpen dat men niet sympathiek stond tegenover Protestants Amerika, maar aan de andere kant zou het een goede gelegenheid zijn om het Britse juk af te werpen. De bevolking bleef echter rustig, terwijl de kooplieden aan de St. Lawrence alleen maar beducht waren voor Amerikaanse concurrentie en afhankelijk waren van Londen als markt voor hun pelzen.

Toen de Noordelijke provincies niet vrijwillig meededen met de revolutie, probeerde men hen te dwingen met geweld. Een Amerikaans leger trok op langs de oude Lake Champlain route en maakte zich meester van Montreal. Gedurende de winter van 1775/76 werd de stad Quebec belegerd en moedig verdedigd door Sir Guy. Toen in het voorjaar de Engelse vloot de St. Lawrence opzeilde trokken de Amerikanen terug. Evenals langs de kusten van Nova Scotia besliste ook hier Engelands overwicht ter zee.

Voor de zoveelste maal was de aanval vastgelopen op de citadel van Quebec, ook al waaide er nu niet de Franse Lelie maar de Britse Union Jack. In *1783* kwam het einde van de strijd. Bij het Verdrag van Versailles erkende Engeland de Onafhankelijkheid der Dertien Kolonies. Dat was het begin van de Verenigde Staten van Noord Amerika.

Kaartje IV geeft ons een beeld hoe ongeveer de grenzen werden afgebakend.

CANADA EN DE REVOLUTIE

Een van de belangrijkste gevolgen van deze Revolutie voor Canada was dat duizenden, die wilden blijven leven onder Britse vlag, de Verenigde Staten verlieten en hun toevlucht namen naar Canada. Velen van hen hadden in vrijkorpsen gestreden tegen de Revolutionairen. Velen behoorden tot de welgestelden en hoger ontwikkelden. In het voorjaar van 1783 gingen ze aan boord in de haven van New York, dat tot het laatste toe een bolwerk der Engelsen was geweest. Sir Guy Carleton was met de verdediging belast. Bij het afscheid sprak hij tot hen: "Uw taak is hard; voer haar uit als mannen van eer. De tijd van vechten is voorbij, begraaf uw gevoelens van haat en vervolg niemand. Uw schip is gereed. God zegene u."

Het waren deze mannen — *de Loyalisten*, zoals ze genoemd werden — die een nieuw Nova Scotia opbouwden en New Brunswick en die, na een lange tocht door de wildernis, zich vestigden langs de kusten van Lake Ontario. Moeizaam bouwden ze een nieuw bestaan op — maar tegelijk legden ze daardoor de grondslagen van een nieuw Canada, een Canada dat niet alleen het stempel zou dragen van de Franse cultuur en de Roomse kerk, maar ook van Engelands tradities en van de belijdenis der Reformatie. Een belijdenis waarvoor God ook ons verantwoordelijk heeft gesteld in dit land.

DRIE VROUWEN-ECHTGENOTEN VAN RUSSISCHE RUIMTEVAARDERS

Terwijl zijn papa op honderden kilometers hoogte door de ruimte suist, is de drie maanden oude stamhouder van de familie Bykofsky het middelpunt van alle aandacht van zijn moeder (rechts), mevrouw Gagarin (midden) en mevrouw Popovitsj.

HOLLAND LIFE

INSURANCE SOCIETY LIMITED

HOLLAND LIFE BUILDING

1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511

General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

A° 1807 Holland Life

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

SYNOD CHRISTIAN REFORMED CHURCH

After lengthy debates:

ADOPTION OF REVISED CHURCH ORDER POSTPONED UNTIL 1965

After lengthy debates the Synod of the Christian Reformed Church convening at Grand Rapids, Michigan, decided to postpone the adoption of the proposed Revised Church Order until the Synod of 1965. The reason for this deferment were that the number and the weight of the questions raised in various Overtures made a clearcut decision unlikely and that the late appearance of the final draft of the proposed Revision gave the churches insufficient time for due consideration.

Synod decided furthermore to request the present Church Order Revision Committee to continue its work. The present draft of the proposed Revised Church Order will be submitted to the consistories for study and consideration. The consistories are expected to send their reactions to the study committee not later than March 1, 1964. The Church Order Revision Committee will be instructed to prepare the final draft of the Revision and to distribute this to the consistories by October 1, 1964.

The Overtures submitted to the Synod regarding the proposed Revised Church Order (9, 10, 11, 13, 14, 24, 35, 37, 38 and a letter of Mr. Martin Lamaire) will be referred to the Church Order Revision Committee.

Majority Report

An impressive amount of material had been taken into account by the synodical advisory committee. As a result of its work it produced a majority and a minority report.

A synodical study committee on closer relationship with the Orthodox Presbyterian Church recommended that the ecumenical discussions with the O.P.C. compel the Christian Reformed Church to re-evaluate and to reconsider the Revised Church Order at the present time and that the Synod do not accept the proposed revision at this time.

Classis Hackensack requested that "synod take no steps toward the adoption. Classis Toronto requested tentative approval for use and final adoption at the Synod of 1965. The welfare of the church would be served by a two year trial period, classis said, so that the two year delay may offer fruitful discussion and necessary refinement.

An article by Mr. Martin LaMaire stated that the adoption may appear to be an unsurmountable barrier to eventual union with the Orthodox Presbyterian Church. Also classis California South appeared to be in favor of tentative four more years to study and test adoption and to give the churches it. Classis Minnesota-South went along with classis California-South in this respect. Classis Alberta-South and British-Columbia suggested some changes; the former proposed 38 and the latter two changes.

A letter had also been received from the General Synod Hamilton 1962 of the Canadian Reformed Churches (Liberated Churches). The advisory committee had taken notice of this letter, but since the Christian Reformed Church is not in correspondence with that denomination, that letter did not enter into consideration.

The majority of the advisory committee believed that Synod should face the recommendation of the Revised Church Order Committee that the proposed Church Order with possible corrections be adopted. It was acknowledged that a Church Order cannot possibly be formulated in such a way, that everyone will be completely satisfied with every detail of the document. Both the present Church Order and also the proposed Revised Church Order reckon with the fact that there is always room for improvements or alterations which may be for the welfare of the church.

The majority of the advisory committee was of the opinion that postponement of adoption would prolong the period of uncertainty and would create the possibility of agitation in and about the churches.

The majority report was submitted by Rev. W. Reinstra, Rev. O. Breen, Rev. J. De Jong and the elders J. Spykman, J. VanderVelde, and R. Dijk. The advisors of this advisory committee, Prof. M. Monsma and Prof. Dr. L. Praamsma, also appeared to be in favor of adoption.

Minority Report

The minority of the advisory committee consisted of Rev. Dr. W. Hendriksen, Rev. H. Hoekstra, Rev. T. Wevers and the elders G. Buist and D. Haalboom. The minority recommended Synod not to adopt the proposed Church Order because not a single one of the many overtures addressed to Synod 1963 advised adoption at this time. Adoption would not promote the peace and harmony with the churches. The minority recommended that Synod would appoint a committee to make a basic study of the authority of the various articles of the Church Order, particularly the authority of the broader or major assemblies. Such authority though presupposed by several articles of the Church Order, has not been clearly defined since a basic scriptural study defining the character and extent of this authority has not been made by the Christian Reformed Church. Also the committee on closer relationships with the Orthodox Presbyterian Church requested such a study, and the minority of the synodical advisory committee, therefore, considered such a constructive step in promoting the cause of Reformed ecumenicity. The minority also was of the opinion that too little time had been given to study the entire proposed Church Order.

After considerable debate both the recommendations of the majority and the minority were tabled.

The Church Order Revision Committee was composed of Prof. Dr. J. H. Kromminga, Prof. M. Monsma, Rev. R. J. Bos, Dr. R. J. Danhof, Rev. A. B. C. Hofland, Rev. L. Oostendorp, and Rev. L. Van Dellen. The Rev. A. B. C. Hofland left a few months ago for The Netherlands, but the place vacated by his leaving will not be filled.

★

CHRISTIAN REFORMED DELEGATES TO R.E.S.

The Synod appointed as voting delegates to the Fifth Reformed Ecumanical Synod, convening at Grand Rapids, Michigan, in August 1963, Professor Dr. Paul Klooster, Dr. Paul G. Schrotenboer, Mr. J. De Jager.

As non-voting delegates have been appointed Professor Dr. A. A. Hoekema, Dr. A. C. De Jong, and Mr. H. P. Ottenhoff.

★

DEACONS TO MAJOR ASSEMBLIES?

The Synod decided to encourage the church to study the question of delegating deacons to major assemblies and to discuss the issue in the church press, consistories, consistorial conferences, and societies. The Synod was prompted to this decision by an overture of Classis Chatham, Ontario, the first of the 32 classes of the Christian Reformed Church which studied this matter.

Classis Chatham had argued that the offices of the church are three in number, representing Christ the Head of the Church as Prophet, Priest, and King. The office of deacon forms an itegral part of the church in carrying out the ministry of mercy. Diaconal work is the work of Christ, and therefore, it is the work of Christ's Church as a whole.

In the complex world situation, Classis Chatham argued, the diaconal work of the church spreads itself more and more beyond the level of the individual churches and needs to be discussed and considered therefore also at the major assemblies of the church. This, however, can be done properly only when the diaconal office is authoritively represented at such major assemblies.

The Synod did not have enough time to consider all the possible aspects of this problem. It judged, however, that the material was certainly worthy of further study. Some of the conclusions of Classis Chatham do not rest on direct evidence from Scripture but are inferential. This does not invalidate the reasoning of the Classis Chatham, but it may be questioned whether the point has been sufficiently established.

The officers of the 1963 Synod of the Christian Reformed Church. From left to right the Revs. H. Vander Kam, vice-president; P. Van Tuinen, first clerk; W. Haverkamp, president. The second clerk, Rev. J. Vriend, is not on this picture, but is shown below.

IMPORTANT ASPECT OF CHRISTIAN MERCY

Rehoboth hospital remains in operation

The Synod decided to continue the operation of Rehoboth Hospital on the Indian mission field.

This decision was preceded by a lengthy debate in the course of which it appeared that the advisory committee and many members of Synod had some difficulty in coming to unanimity on this issue. Those favoring the discontinuation of the hospital mainly based their opinion on financial grounds as Synod had ruled prohibition of capital expansion on the Indian mission field. The delegates who would like to have Rehoboth continue its task said that Rehoboth hospital is part of the image Indians have of Christianity. Rehoboth is a valuable aid in evangelistic works, and it shows an important aspect of Christian mercy.

The advisory committee was composed of the following members: Rev. C. Schemper, Rev. A. Brink, Rev. John Van Ryn, elder C. Viss, and elder B. D. Zondervan, all favoring the discontinuation, and Rev. P. Vander Weide, Rev. B. Visscher, elder Dr. B. De Groot, elder J. Plutschouw, and elder A Razenberg, all favoring the continuation of the hospital. Prof. Dr. A. A. Hoekema served as advisor to the synodical advisory committee while remaining impartial.

The proposal to close the hospital was based on the ground that the medical needs of the Indians were being met by various governmental hospitals on the reservation, the newest one being at Gallup, only *a* few miles from Rehoboth. Rehoboth was neither needed anymore for the Christian Reformed missionary personnel since those people can also take advantage of other hospital facilities. Moreover, Rehoboth is not centrally located for the convenience of all the missionaries. The hospital was considered to be no longer the effective aid to evangelism it used to be though still large numbers of out-patients *are* treated at the hospital. Another ground for closing the hospital was that the continuation would require engaging two fulltime doctors, an expanding nursing staff and the purchase of more up-to-date equipment. Therefore, the recommendation was done to use the hospital as a dispensary chiefly for service to the students.

However, as indicated there were also voices in favor of continued operation of Rehoboth. They mentioned that the present building had been remodeled and the equipment had been improved at considerable expense, as recently as 1956, to meet public health requirements. Both the hospital building and the equipment were considered to be adequate. One of the delegates favoring continuation of the hospital, included elder Dr. B. De Groot who had been serving as physician on the Rehoboth staff. The demand for medical help from the Indians remains in spite of the improved free governmental medical care. The financial aspect of the affair should not be overestimated, but the principal aspect should be more stressed, since Rehoboth is considered to be the Christian answer to the Indian's pagan outlook on life. Also the influence of the faith-healing sects that readily creep into the Indian reservation may not be underestimated. The public image in the minds of the Indians would

Rev. J. Vriend.

be harmed if the hospital would be closed. As far as the financial aspect is concerned those favoring the continuation are of the opinion that without too great effort the hospital could be operated without cost to the denomination.

In the course of the debate it became evident that various delegates were somewhat concerned that the financial aspect, in their estimation, received too much emphasis. The Indians keep coming, and this certainly indicates the interest from their side. The Indian General Conference would like to have the hospital continue its work.

Synod finally decided to continue the operation of Rehoboth.

★

SYNOD UPPED CALVIN COLLEGE QUOTA

The quotas for Calvin College and Seminary have been increased by the Synod 1963 of the Christian Reformed Church. For the Canadian classes Alberta North, Alberta South, British Columbia, Chatham, Eastern Ontario, Hamilton and Toronto the quotas were fixed at $11.-.

The Canadian quotas and those for the American classes having socalled area colleges are the lowest. The quotas for Classes Grand Rapids East, Grand Rapids South, Grand Rapids West, and Grandville are as high as $24.75. The second highest quota amounts to $21.- for the classes Hackensack and Hudson.

★

DEAN RYSKAMP WILL RETIRE NEXT YEAR DR. JOHN VANDENBERG SUCCEEDS HIM

Dr. Henry J. Ryskamp, dean of Calvin College since 1941, will retire in September 1964. The Synod of the Christian Reformed Church appointed Dr. John VandenBerg, former city-commissioner of the city of Grand Rapids, as Dr. Ryskamp's successor. Dr. VandenBerg will start his new duties September 1963 working one year with Dr. Ryskamp. In addition to that he will teach a half load in the economics department. The dean-elect has been on the faculty of Calvin College since 1947.

The Synod approved the action of the Board of Trustees of Calvin College in conferring the title of professor of philosophy, emeritus, on Dr. W. H. Jellema. Professor Jellema retired at the end of the school year 1962-1963 after serving Calvin College for 31 years.

★

PROF. DR. H. STOB: WARFARE STATEMENT DESERVES OUR VERY BEST ATTENTION

The Synod of the Christian Reformed Church decided to refer a statement of the Committee on Warfare to the churches for serious consideration. The statement prepared by this committee will not be referred to the Reformed Ecumenical Synod, convening this summer at Grand Rapids, Michigan. The R.E.S. will be informed that the Synod of 1960 of the Christian Reformed Church did not accept the statement of the Reformed Ecumenical Synod on the problem of Modern Warfare as drafted in its 1958 session at Potchefstroom. The Christian Reformed Church subjected the R.E.S.-statement to close scrutiny, but it judged that notwithstanding the many many merits of the statement, it could hardly be recommended for adoption in its existing form.

The committee on warfare has been enlarged, and it now includes the following members: Rev. J. D. Eppinga, Dr. Henry Stob, Rev. A. De Jager, Rev. J. Vriend, Rev. T. Van Eerden, Dr. Earl Strikwerda, head of the history department of Calvin College.

During the debate Dr. Stob urged Synod to read and study this issue carefully. The subject-matter deserves it certainly, for it is a most perplexing moral problem. Every member of the church ought to struggle with this issue, and it deserves our very best attention. Rev. J. Vriend said that it is ecclesiastically right to study this issue. Let the churches do their own political thinking, and the churches have the right to make a pastoral commitment.

★

SYNOD PRESIDENT REV. W. HAVERKAMP CLOSED 1963 SESSION

Deep concern for autonomy of the local churches

At the close of Synod, president Rev. W. Haverkamp, addressed its members, thanking them for their confidence and the splendid cooperation. Rev. Henry Vander Kam helped wonderfully to lighten the burden of the presidency, and the clerks, Rev. Peter Van Tuinen and Rev. J. J. Vriend, did excellent work. Stated clerk Dr. R. J. Danhof served Synod again admirably by facilitating the work of the committees and serving the Synod with information. Mr. Lester Ippel and Mr. George Kamps rendered services marked by ripe experience.

This Synod was characterized by an excellent spirit, said Rev. Haverkamp, though it did not work with undue haste, nor did it bog down in unnecessary wrangling. In its deliberations it showed deep concern for the autonomy of the local church, and at the same time it emphasized the obligations of the minor assemblies. Expressions such as: the consistories and the classes should do their home work first, were heard more than once, thus continued Synod president, Rev. W. Haverkamp.

Rev. Haverkamp summarized some of the main results of this Synod such as the appointment of a professor for the seminary, the allocation of mission work among the Indians to the Home Mission Board. This action indicates that we are living in an age of change which requires that the church meet the changing situation with appropriate actions, said Rev. Haverkamp. He was of the opinion that the assignment of all the mission activities in Mexico to one board — the Foreign Missions Board — appears to be in the interest of the needed concentration and effecient administration.

The decision to continue the Rehoboth Hospital which came after lengthy deliberation showed deep concern for the demonstration of Christian love through the ministry of healing.

The decision to defer adoption of the Revised Church Order manifested the desire of Synod that the Church should come to greater agreement concerning so important a matter.

A word of deep gratitude is due to the committee that worked at the Revised Church Order. These men have worked long and diligently. It is hoped to be most fervently that during the next two years there be a livelier interest than ever in this important matter of the adoption of a Revised Church Order.

Finally, Rev. Haverkamp called attention to the proposed campaign for Calvin College expension. Synod president hoped that the enthusiasm, shown at Synod, might be spread throughout the entire denomination.

ATOOMBASIS IN STILLE OCEAAN

FRANKRIJK BOUWT NIEUWE ATOOMBASIS

Frankrijk heeft moeilijkheden met Algerië over de Franse atoombasis in de Sahara. Niet alleen Algerië maar ook verschillende Afrikaanse landen protesteren tegen de Franse kernproeven in de Sahara. Men verlangt opheffing van de Franse atoombasis in de Sahara. Volgens het gesloten verdrag met Algerië heeft Frankrijk echter het recht om nog ongeveer 4 jaar de basis in zijn bezit te houden. Daarna zal Frankrijk een nieuwe atoombasis gereed moeten hebben. Deze nieuwe basis wordt nu ontworpen op Mururoa in de Stille Oceaan, zie kaart. Begin mei zijn ca. 300 deskundigen op dit eiland aangekomen en is een begin gemaakt met het voorbereidende werk. De nieuwe basis zal zeker niet voor 1965 gereed kunnen zijn. De basis zal een vliegveld, starttorens, observatoria en radarstations omvatten. De totale kosten voor de bouw van de basis worden geschat op 17 millioen dollar. Frankrijk zet grote spoed achter de bouw van zijn nieuwe atoombasis.

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

Nu is het de tijd om Uw **Toneelstukken, Samenspraken, Voordrachten,** zowel in 't Hollands als in 't Engels, te bestellen. Het boek **Yankee Dutch** is altijd weer een groot succes. $ 3.30 (postpaid). Voor de beste selectie bestel nu voor het komende seizoen.

1058 MAIN STREET W.
HAMILTON (ONT.)
Tel. JA 8-1932

Nog enkele plaatsen beschikbaar op de WATERMAN, vertrek NEW YORK 23 Juli, aankomst ROTTERDAM, 1 Augustus.
Minimum prijs US $ 180.00 (enkele reis)
Voor reserveringen en tickets naar

JAN FABER
Manager
BURLINGTON TRAVEL SERVICE

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor 2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.
(Naast het Bus Terminal) Tel. NE 7-5222
Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Met grote dankbaarheid geven we kennis van de geboorte van een zoon en broertje

PAUL

Mr. en Mrs. Jan Bevaart.
Diana.
Brian.
Clarence.

Hamilton, Ont.
June 27, 1963.

Thankfully we announce the birth of our daughter

JOANNE FREDERICA CHARLOTTE

whom God entrusted to our care.

J. Struik.
M. H. Struik—Reemeijer.
Marian.
Lydia.

July 2, 1963.

20 Clearbrooke Circle.

Rexdale, Ont.

Mr. and Mrs. Andrew Van Houten, 1011 Kenwood Ave., Sarnia wish to announce the engagement of their daughter

ALICE FRANCES
to
ANDREW VISSER

son of Mrs. E. Visser, 234 George St., Sarnia, and the late Mr. J. Visser.

The marriage to take place July 12th, 1963, at 7 P.M. in the Rehoboth Chr. Ref. Church, Sarnia, Ont.

Rev. A. J. J. Vanden Pol officiating.

Tijdelijk in Holland, nam de Heere, zeer onverwacht, tot Zich ons aller vriend

GOSSE SIKMA,

in de ouderdom van 59 jaar.

Wij betuigen onze innige deelneming aan Mrs. G. Sikma en familie.

Jes. 55 : 8-9.

Mr. en Mrs. O. Bandstra.
Mr. en Mrs. H. Rozema.
Mr. en Mrs. K. Talsma.
Mr. en Mrs.
H van der Meer.

Bowmanville, Ont.

FARMS TE KOOP

92 acres lichte grond, huis en grote barn aan Highway 3. Geschikt voor alle gewassen. Vraagprijs $ 20.000.00. Down $ 5000.00.

70 acres kleigrond. 8 kamer huis met een nieuwe barn. Vraagprijs $ 15.500.00. Down $ 6300.00.

50 acre kleigrond. 10 kamer stenen huis, barn, garage. Vraagprijs $ 9000.00. Down $ 4000.00.

40 acre lichte grond. 6 kamer huis, met badkamer. Garage, barn en varkenshok. Vraagprijs $ 9000.00. Down $ 2000.00.

Al deze farms zijn niet ver van christelijke school en kerk.

JACK BYLSMA
REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

BUSINESS OPPORTUNITY FOR SALE

Route in Imp. Foods & Bakery Goods, including 1962 Delivery Truck. Ideal opportunity to start your own business. Write to 1622, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Ref. jongeman zoekt

KENNISMAKING

met een meisje tussen 22 en 28 jaar. Brieven onder no. 1621, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B., Hamilton, Ont.

DAIRY FARM, as a going concern, 905 lbs. milkquota daily. Chr. Ref. schoolbus at door. Only $ 16,000 down.

DAIRY FARM, 840 lbs. milkquota daily. 142 Acres. Only 5 miles from Oshawa. Asking $ 60,000. Terms.

We have over 50 farms to choose from.
Call:

John F. DeWith, Realtor
BOWMANVILLE, ONT.
14 Frank Street. Phone 623-3950.

WELKE FARMER

heeft werk voor mijn Highschool boy, 15 jaar? Tel. 451-3779, London, Ont.

DOMESTIC HELP WANTED

Woman for part-time general housework; husband otherwise employed in return for rent free cottage on the property, and a small salary. Woman should speak some English, preferred no children. Port Credit. CR 8-4257.

For Sale:

A DAIRY FARM

This is a 200 acres farm located close to Hamilton. There are 2 barns of which one is a loafing barn and one a dairy barn. There is room for 50 head of milking cattle and there are 80 head of cattle of which are 50 milking cows. A milk cheque of about $1,400 per month steady. Milking equipment and bulkcooler. There is a full line of machinery, 2 tractors, baler, combine, seed drill, mower, rake, plow, and so on. For further information write to Box 1620, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Hamilton, Ont.

For Sale:

A REFINED NURSING HOME

New house, with beautiful grounds. Equipment up to date. Suitable for two nurses, or a couple. Inquire of the owner — Box 21, Harriston, Ontario.

Who is going to

GRAND RAPIDS

(Mich.) on Aug. 3, 1963? Two ladies desire transportation. Mrs. A. Adema, 27 Jessie St., Brampton, Ont.

Te huur: Per 1 November voor 3 jaar,

50 ACRE FARM

4 acre druiven en peren. 10 kamer huis en 2 barns, 2 mijl buiten Burlington, Ont. Rent $125 per maand. Tel. NE 4-3973 na 8 uur 's avonds. H. v. d. Laan, Brant Street North, R.R. 1, Burlington, Ont.

Private Sale
50 Acre Fruit Farm

Fruit farm in the Niagara Peninsula, on highway and closely situated by Christian School and Church. 14 acres grapes, 6 acres pears, peaches, plums and cherries, 5 acres corn, 20 acres pasture and 5 acres woodland.

Barn carries 9,000 chickens and supplied with automatic waterers, feed bins. Stable room for cows and pigs.

Included is a 9 room brick house, and roadside fruitstand which grosses an income of approx. $ 3,000 per season. All implements on farm.

Asking price $ 50,000. Downpayment $ 10,000 (nothing less is accepted).

For information contact:

Mr. L. TH. DIJKSTRA,
Highway 8 East,
R.R. # 1, Beamsville, Ont.

NATUURGENEESK.

Artsen en specialisten uit de oudheid met wereldreputatie hebben ons hun kruidenrecepten nagelaten, waarmee wij bij schier alle slep. ziekten steeds weer ongelooflijke resultaten oogsten. Volkomen onschad.! Neemt geen vergif, werkt U niet verder in de ellende, doch neemt het beste, wat er is en wat werkelijk geneest.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Voor ROOKVLEES en PLOCKWORST

Gesneden of aan een stuk is het beste adres:

HOPMAN'S
MEAT MARKET

5 Emma St. Tel. EL 2-0740
CHATHAM, ONTARIO
P.O. Box 612

Alles is "Government Inspected".

Free Installation

on all Rental Hydro Water Heaters. Rentals - 40 gallon tanks, only $1.75 per month and free service. Complete installation by

Mount Hamilton Electric

S. Schotsman 383-2390 — H. Hornsveld 383-0183

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

P. De Haan & Zonen

AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE

FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

Open Melkcontract

PRIMA DAIRYFARM MET VEE EN MACHINES TE KOOP

Deze farm is gelegen aan hoofdverkeersweg, dichtbij de industriestad Welland, kerken en scholen. Modern huis, geschikt voor 2 gezinnen.

Flinke barn, melkhuis, kippenschuur, garage en andere bijgebouwen. 113 acres eerste klas land.
22 melkkoeien, 4 gedekte pinken en 6 stuks jong vee.

Prima tractor, 3-furrow plow, 7 ft. power mower, hay-elevator, manure spreader, seeddrill, springtooth harrow, disc, wagon, side-delivery rake, harrow, roller, grain-cleaner, milk-cooler, milk-machines, chicken brooder & all small tools.

Downpayment slechts $ 10.000.—. Full price $ 42.000.—. Hypotheek van $ 32.000.— verkrijgbaar à 6%, welke kan worden terugbetaald met $ 200.— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

K. KRAAY, Real Estate Broker
ST. CATHARINES, ONT.

Kantoor 13A King Street — **Huis adres 2 Juliana Cr.**
Tel. MU 5-4245 — **Tel. WE 4-1813**

A WELL ESTABLISHED

Nursery and Landscaping Business

FOR SALE

Built up to a thriving business within twelve years by the present owner who plans to retire.

The business includes 6 acres of land, a 18' by 76' greenhouse and a lovely brick dwelling with two apartments.

Located on the Thames river in one of the most scenic areas of S.W. Ontario, the property is worth far more than the asking price of $ 32,000. (This price includes stock and equipment.)

The present owner will hold a 6% mortgage for the right party.

WE ALSO HAVE AVAILABLE A LARGE SELECTION OF FARMS IN SOUTH WESTERN ONTARIO.

For further details contact:

JAN BOSVELD, Real Estate Broker
53 Victoria Ave. — CHATHAM, ONT. — Tel. 352-9056

Er verscheen een Tweede Druk van

The Bible and the Life of the Christian

Een bundel uiterst leerzame schetsen in de Engelse taal. Deze schetsen werden oorspronkelijk door Prof. Dr. H. E. Runner bewerkt voor de Groen van Prinsterer Society te Grand Rapids, waar zij zo doelmatig bleken te zijn dat besloten werd ze ook voor anderen beschikbaar te stellen.

Uitnemend studie-materiaal voor huis en vereniging

INHOUD: Holy Scripture, a Lamp unto Our Feet — The Institution of the Office of Government — The National State — The Kingdom of God — The Church and the Kingdom of God — The Confessing Church — The Theocracy in Israel — Government and Church — Freedom of Conscience — The Government and the Law of God — Culture — The Christian State — Marriage — The Family — The School — Human Society and the Gospel — Economic Life — Industrial Organization — Christian Organization.

Prijs slechts $ 1.75

Bestel dadelijk bij

Guardian Publishing Co. Ltd.

BOX 312, STATION B, HAMILTON, ONT.

De Regering voelt zich sterk

(Can. Scene) — Canada gaat waarschijnlijk een normale periode tegemoet van een standvastige regering in Ottawa. De Eerste Minister Pearson sprak in de troonrede met enthousiasme over het Liberale vier-jaren plan. En er is in de eerste zitting van het 26ste Parlement nog niets gebeurd wat de regering angst kan inboezemen voor een nederlaag in het Lagerhuis.

Het zal niet spoedig meer gebeuren, dat de regering een zo nauwe overwinning van 124 tegen 113 stemmen zal behalen. Dit was voornamelijk door het toedoen van de Canadese socialisten, de New Democrats, in een poging om het Lagerhuis te doen besluiten zich tegen atoombewapening te verklaren. Men neemt echter algemeen aan dat verscheidene Progressive Conservatives zich van stemming onthouden zouden hebben als het er op geleken zou hebben dat de regering door deze motie uit het zadel gewipt zou kunnen worden. Men heeft er zelfs in Conservatieve kringen verbaasd over gestaan, dat de heer Diefenbaker accoord ging met de manier waarop de aanvoerder van de NDP, de heer Douglas deze zaak behandelde. Niet dat er iets socialistisch was in deze motie, maar de gedachte die er achter stond was die van de NDP zoals die in de oprichtingsvergadering van deze partij in een resolutie was aangenomen. Deze gedachte was dat Canada uit de Norad (North American Air Defence Command) behoorde te treden.

Bij deze stemming kwam wel tot uiting dat de heren Pearson en Douglas in geschilpunten over defensie op de onverdeelde steun van hun aanhangers kunnen rekenen. De Conservatieven waren verdeeld en evenzo de Social Credits met alle leden in Quebec vierkant tegen de opinie van hun leider Thompson. De laatste partij verklaarde dan ook dat ieder lid naar eigen overtuiging zou stemmen. Vanzelfsprekend zou er van ons hele parlementaire stelsel niets terecht komen als alle partijleden — inzonderheid die van de oudere partijen — in dergelijke zaken naar hun eigen persoonlijke mening zouden stemmen.

Een regering die van de ene dag in de andere leeft en kan verwachten ieder ogenblik omvergeworpen te worden is een zwakke en weifelende regering. En de heer Pearson heeft definitief geweigerd de rol van een weifelende leider te aanvaarden. Hij heeft in het Lagerhuis verklaard, dat hij het met geen enkele andere partij op een accoordje zou gooien en dat hij zijn wetgevend en fiscaal programma zou voortzetten alsof hij van een grote meerderheid verzekerd was. En het lijkt er op dat hij die ook werkelijk heeft.

Op het ogenblik lijkt het er op, dat de nieuwe liberale regering dankс de onrust in Quebec onbelemmerd en vrijuit zal kunnen voortgaan, totdat het tijd is om het volk weer naar zijn mening te vragen.

En de Eerste Minister schijnt te denken aan de herfst van 1966 daar de tijd voor is. Onvoorziene internationale moeilijkheden die een verkiezing in Canada zouden kunnen veroorzaken, daargelaten is er dus alle reden te verwachten dat ons 26ste parlement drie volle zittingen plus het grootste deel van een vierde zal doormaken. Dat zou betekenen, dat de volgende algemene verkiezing in het najaar van 1966 zou plaats vinden, een passend voorspel dus tot de viering van Canada's honderdjarig bestaan.

TEACHERS WANTED

Vancouver Calvin Christian School is in need of an

ADDITIONAL TEACHER

for grade 2 and part of grade 3. Attractive salary, NUCS pension, medical insurance, and other fringe benefits. Please give complete information in the first letter to Mr. C. Pel, 1976 50th Ave., Vancouver, B.C.

THE JOHN CALVIN SCHOOL OF STRATHROY, ONT.

(Five Rooms)

will be in need of a

TEACHER

Please send your applications to the Secr., Mr. J. Faber, 444 Metcalfe Street, Strathroy, Ont.

The Jarvis Canadian Christian School will be in need for

ONE TEACHER

qualified, for grades 5b and 6, by Sept. 1, 1963. Please send applications to Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville (Ont.).

Due to increased enrollment the Springdale Christian School Bradford, 30 miles North of Metro Toronto is in need of

TWO TEACHERS

for grades 1 and 2, approx. 25 pupils, and intermediate grades, approx. 25 pupils. Please apply to John Rupke, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

The Calvin Christian School at Clinton, Ont. invites applications for a

TEACHER

for the lower grades. Experience preferred. Sec.: K. VandenHeuvel, R.R. # 2, Goderich, Ont.

The Calvin Christian School of Trenton is in need of

A TEACHER

for middle grades, by the first of September, 1963. Please contact A. Den Ouden (Secr.), R.R. 5, Trenton, Ont.

The John Knox Christian School of Woodstock will be in need of a

TEACHER

commencing September 1963. Experience preferred, intermediate grades. Please send your applications to S. Visser, 50 Finkle Street, Woodstock, Ont. Phone 539-9202.

The Holland Marsh Christian School needs

2 TEACHERS

for the '63-'64 school term, for grades 1—2, 3—4. The School Society owns two houses, within walking distance of the school, which are available if a teacher would so desire. Please send inquiries and applications to Mr. P. W. Van Dyke, R.R. # 2, Newmarket, Ont.

Williamsburg Chr. School Soc. will be in need for

A PRINCIPAL AND A TEACHER

Please send applications to A. Oosterhof, secr., Box 121 Chesterville, Ont.

Drayton Calvin Christian School is in need of

A PRINCIPAL and A TEACHER

for the grades 2 and 3. Send your application to G. Lubberts, R.R. 2, Drayton, Ont.

The John Knox Christian School, Wyoming will be in need of a

TEACHER

for grade 1 and 2, commencing September 1963. Apply to: Wm. De Boer, R.R. 2, Petrolia, Ont.

Toronto District Christian High School Association

On June 25, 1963 a large number of people came out to the general meeting in the Second Christian Reformed Church in Rexdale. The heat did not keep them away from this very good meeting.

Before recesss some short, interesting and stimulating speeches were given by:

Rev. H. De Bolster, B.D. (Brampton) on "Education and the Church" by Mr. Henry Feenstra, B.A. (Toronto) on "Education and the Home" and by Mr. Peter Meyers, B.A. (acting principal District High School, Toronto) on "Education and the School".

After recess the chairman, Mr. F. J. Reinders gave a detailed report on the work done in the last few months by the Board and the Chapters. Some highlights are:

1. A draft curriculum for grades 9 and 10, meeting the requirements of the Ontario Department of Education, was presented.
2. A great number of gifts (books, science equipment, globe, filmprojector, etc. were received).
3. The Quarter Action is well underway. Each week/month a christian high school supporter young or old) collects from our home, in the same way as the paperboy collects his money, the "Quarters".

   This action in which all can take part provides the Association with a major share of its annual income, namely $23,000.-
4. The Toronto Classis of the Christian Reformed Church has recommended to the churches to have six collections per year for the High School.

   We may also expect the moral and financial support of the Canadian Reformed, Free Christian Reformed and Reformed Churches in the Toronto District.
5. Sofar 28 children have been enrolled and a total enrollment of 50 is expected.
6. Our treasurer presented the budget for the schoolyear 1963/1964.

The total budget is $41,000.- of which $22,000.- is earmarked for the building fund.

After a few remarks by the president, Rev. B. Kok of Cochrane closed this very good meeting with prayer.

P. Speelman

CHRISTIAN CC COURIER

A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Denominational Commemoration:

Heidelberg Catechism - Monument or Guidepost

Address by Dr. Edw. J. Masselink.

The Heidelberg Catechism is a mature expression of the Christian faith, it is truly biblical, and it gives true comfort for life and death. These are the reasons that the Heidelberg Catechism is not only a monument of the past, but also a guidepost for the future. These words dr. Edward J. Masselink, minister of the 36th Street Christian Reformed Church of Grand Rapids, Mich., spoke at the official denominational commemoration of the 400th anniversary of the Heidelberg Catechism, held in the Oakdale Christian Reformed Church during the first week of the 1963 session of the synod of the Christian Reformed Church.

We look back ages in history, and we are grateful toward God that He preserved the truth in His church. The time the Heidelberg Catechism was written was characterized by feudalism. This type of society, however, disappeared, but the Heidelberg Catechism remained, because the basic needs of the human heart did not change nor did God change, said dr. Masselink.

The Heidelberg Catechism is a monument, though it is only a tiny book, containing 129 questions and answers. It is massive in another dimension, for it is great in the truths which it proclaims. It is broad in the insights it gives. It is high like the steeple of a church as it points to God as the source and goal of our life. Therefore, the Heidelberg Catechism is truly a massive monument. The tiny book obtained a worldwide coverage, for it is being used in the young African churches as well as on Ceylon. Christians throughout the world are grateful for the witness of our faith we find in the Heidelberg catechism.

It is not only a monument but also a guidepost, it is a sign to direct travelers on their way. A guidepost must be as contemporary as every new day in order to have any significance. It must be relevant to the present age.

A few days ago, said Dr. Masselink, dr. Edward Elston, the former pastor at the National Presbyterian Church in Washington, D.C., lectured to the Christian Reformed ministers conference, held in Grand Rapids, about the preacher in the pulpit. He mentioned six marks of authentic preaching: biblical, relevant, personal, existential, confessional, and sacramental. This is the true sort of preaching which brings us in the presence of God, and these six marks exactly constitute the characteristics of the Heidelberg Catechism as well, continued Dr. Masselink.

If the H.C. would not be biblical, it would not have any significance for our day. One of the greatest dangers of the present age is that the world is out of touch with God's Word. Dr. Masselink quoted Dr. James McCord, teaching at Ursinus College, who wrote recently: "Religion in America is still too much a frontier phenomenon, noisy but not worshipful, pragmatic but not theological. Our greatest challenge in this generation is the reeducation of entire denominations in the nature of a faith that is catholic, reformed, and evangelical. It will not be done properly if the diet of congregations continues to be only the self help homilies that are being passed off as sermons. It is beyond reason to ask whether the Heidelberg Catechism might not again become the basis for catechetical preaching and teaching, for the building up of the faithful in the church." (Princeton Seminary Bulletin, Febr. 1963)

The Heidelberg Catechism presents the truth as related to life. There are two ways of looking at life: from the balcony and from the road. I fear that a good deal of our thinking has been balcony thinking, and, accordingly, also our preaching is that way: aloof, detached, remote. Truth, however, can be better understood amid of dust, heat, and grime of the road. The Heidelberg Catechism does not come to us from the balcony, for it was written by men who faced the hard, stark, and bitter reality. The book they wrote is not an essay on theology, but is a handbook for Christian warriors.

The Heidelberg Catechism is a highly personal book, for it speaks in the first person singular, it says: **I am not my own, I belong to my faithful Lord and Savior Jesus Christ.** It is one thing to say that Jesus Christ is **a** Savior, it is, however, quite another thing to say that He is **my** Savior, for that implies a personal relationship with God through Jesus Christ, the heart of all true religion.

When we say that the Heidelberg Catechism is existential, we merely mean to say that it meets the actual pressing problems of today. The authors had this certainly in mind when our catechism was written. They lived in a time of persecution, and Protestants were threatened on every side. A few years prior to the publication of the Heidelberg Catechism, a colony of French Huguenots in Brazil had been wiped out by the Portugese, and in 1562, another colony of French Huguenots in Florida had been exterminated by the Spaniards. The words "our only comfort in life **and death** was way more than rhetoric. It was what the hearts of God's people were crying for. It gave strength to stand the day of test and trial.

The Heidelberg is confessional, that is to to say, creedal. It is consistently Calvinistic on subjects of God and creation, sin and grace, predestination and providence, sacrament and discipline. The catechism presents God as the Creator, and man as His creature endowed with His image and bearing His likeness. It records the fall and notes the sad consequences thereof, namely that man's heart has become totally depraved so that he is incapable of all good and inclined to all evil. It also exalts the sovereignty of God Who found reasons in Himself to redeem his people and to save them from sin. It stresses the importance of the sacraments without sacrificing the primacy of the Word of God, and it insists on the purity of the church and the glory of Christ. Much of present day preaching has forgotten this, for there are thousands of places where the Word of God has been displaced, or where one aspect of this Word is being stressed, but where the whole of God's Word has gone out of sight.

The Heidelberg Catechism is sacramental which means that it brings us face to face with God. This 400 years old book is God-centered in the most beautiful sense of the word. The authors drew from many sources in the process of writing this book. They wrote this tiny book so that God might be glorified. That was their purpose and aim. Perhaps that is the reason why after 400 years so little is known about the authors themselves. Their pictures faded out behind the Truth.

Our catechism is 400 years old, but it is still contemporary as today's sunrise. The truths expressed in it will satisfy the deepest longing of every human heart, thus closed Dr. Masselink his address.

The officers of Synod 1963 participated in this commemorative service. President Rev. W. Haverkamp opened with a word, vice-president H. ander Kam read from Scriptures, clerk Rev. J. J. Vriend, Simcoe, Ont., offered prayer.

After Dr. Masselink's address, the pastor of Oakdale Christian Reformed Church, Rev. J. Guichelaar, closed with prayer.

HOW TO SAY WHAT YOU MEAN

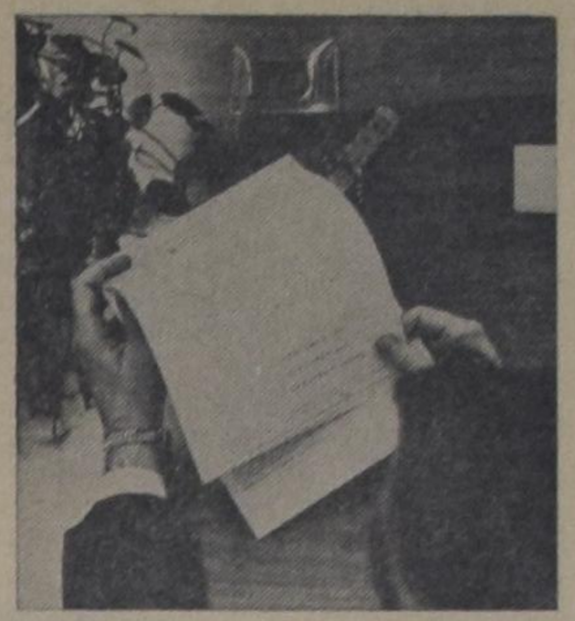

Leading insurance companies now are writing policies in simple language. This is part of a trend in business today to avoid technical terms, when possible.

Photo courtesy of The Equitable Life Assurance Society of the United States.

Do you understand what the following sentence means?

"Upon the advent of the investigator, his hegemony became minimally coextensive with the areal unit rendered visible by his successive displacements in space."

Translated into plain, everyday English, it simply means, "He came, he saw, he conquered."

Now, look at that first sentence again.

There's nothing grammatically wrong with it.

All of the words can be found in the dictionary. The sentence can be diagrammed. The only trouble, apparently, is that nobody can understand it.

Too many people make the same mistake. They use gobbledy-gook when they should be using plain, ordinary English. And the consequences of fautly communication can be disastrous—for the student who submits a paper, for the housewife who addresses a P.T.A. meeting, for the businessman who dictates a letter.

To get your ideas across, properly and persuasively, semanticists and psychologists recommend that you follow these five rules:

1. *Avoid words that are too familiar—or not familiar enough.* Words that are heard too often end up by not being heard at all. They make no mental impression. They are stale, lifeless, "blah". Nowadays, perhaps the most overworked word n the entire English language is "fabulous", but no doubt you have heard of the fellow who said that the two most overused words were "great" and "lousy". (He was asked, "What are they?")

On the other hand, don't go too far out of your way to use unfamiliar words either—like "teleological", or "entity". If you have something worthwhile to say, you don't have to deck it out in dazzling clothing.

2. *Don't confuse or misuse words.* Even one of America's greatest writers has confused words. William Faulkner, in his noved *Requiem for a Nun*, consistently used the word "euphemistic" when he meant to use the word "euphonious". ("Euphemistic means substituting a mild expression for one that might be unpleasant; "euphonious" means having a pleasant sound.)

It's easy to make a mistake. A "Breton" lives in Brittany, France; a "Briton" lives in Great Britain. A "correspondent" is someone you communicate with; a "corespondent" is a person involved in a divorce suit. "Enormous" means large; "enormity" implies something horrible. "Sensuous" means pertaining to the senses; "sensual" means voluptuous. "Ingenious" means imaginative; "ingenuous" means naive.

All of these words are deceptive because they are similar to other words with different meanings. But there are also words that people simply misuse. A "fulsome" speech is an offensive speech. A person who "tinkers" with a radio is doing a *bad* job of trying to repair it. Most Scotsmen don't appreciate being called Scotch—that's the name of whiskey. A person who is "masterful" is domineering.

As the saying goes, "When in doubt, look it up or leave it out."

3. *Be terse.* Theodore M. Bernstein, assistant managing editor of the New York "Times", is forever telling his reporters: Use one idea to a sentence. And the reason is that it is easier to understand something that is brief.

For a long time, for instance, it was thought that all legal contracts simply had to be long-winded and difficult to understand. The Equitable Life Assurance Society of the United States now is issuing a new, letter-sized contract that has reduced the number of words by no less than 20 per cent.

4. *Recognize the connotation of a word as well as its denotation.* A word's denotation is what is means precisely. Its connotation is what it suggests. And if you want to make friends instead of enemies, and persuade people to your persuasion, it would help if you recognized the emotional implications of the words you use.

Take the word "mother". It suggests many more things than the

(Continued on next page)

Number Forty-nine of a Series

Capitulation but no Liberation

by Ineke Parlevliet

First week of May, 1945

Hitler was dead. It was unbelievable but true. The German broadcast announced on the 2nd day of May that their beloved Fuhrer had died the death of a hero. However, the announcer forgot to inform his listeners what kind of heroic death Hitler had died. It was not until weeks later that the full truth was made known: Hitler and his newly married wife, Eva Braun, had committed suicide in their underground bunker in Berlin, while the Russians were only a few streets off. Along with Hitler several high officers had taken their lives and among them was Dr. Goebbels, his wife and their six small children.

Before his death Hitler had appointed Admiral Doenitz as his successor and word soon leaked out in Waterdam that Admiral Doenitz had no intention to surrender the army. Instead he planned to continue the war "to an end worthy of the unique, heroic struggle of the German people." Yet with Hitler dead it seemed ridiculous to even try to fight on. Even the most ardent Nazi's must have been terribly disappointed and disillusioned by their Fuhrer's death to say the least.

In spite of Doenitz' fighting zeal, the shotting in and around Waterdam stopped that same second day of May. For the first time after almost three weeks of "camping" in the cellar, the van Dongens were able to sleep in their bedrooms again to everyone's relief. Mrs. van Dongen was very anxious to put her house back into order, but the very fact that the Stone Bridge was still heavily loaded with explosives, refrained her from getting their precious belongings from under the floor. "We had better wait a couple of days," she said. "The German capitulation must come soon. All you have to do is to look at the dejected faces of those Mofs. There's nothing brave or courageous left in them. They are longing for the end of this war just as much as we are." It was true: It seemed as if the soldiers had lost all their spirit, hope and aim of life, and were now waiting fatalistically for what the near future would bring.

The food situation in Waterdam had reached its climax. Even the wealthy citizens had used their last reserves and long line-ups of people, who came begging at their doors every new day for a bite to eat, were sent away empty handed. The van Dongens had to live on two meagre meals a day: A bite of rye and water porridge in the morning and a bowl of cabbage "soup" and one slice of bread at night. Hunger was written on almost everybody's face and many stomachs protested loudly at this unfair treatment. With hollow cheeks, dark rings under their eyes and their shabby clothes flapping about their skinny bodies, the Waterdammers huddled together on the streets during the two hours a day they were allowed out to exchange rumours, hopes and predictions. The story that the Allies were working out plans to bring food to the starving nation, persisted. It was said that the harbour of Rotterdam would be given free to the Allies to unload their ships with food supplies. But still the Waterdammers could not believe it. They did not dare believe it, afraid of being terribly disappointed if the story proved indeed to be a fairy-tale. Then it would be twice as bad to suffer from hunger. And then that evening an exciting story went around. Nobody knew where it came from and nobody was able to verify its truth: Big bombers had been dropping food from the sky on the airports of the big cities in the West like modern manna! Huge, low flying allied aeroplanes had opened their fat bellies not to bring destruction and death this time, but encouragement and life! Millions of pounds of biscuits, butter, meat, sugar, flour, chocolate, etc. had rained down among the jubilating, screaming and weeping citizens of Amsterdam, Rotterdam, the Hague . . . This story could not have been invented. It was too beautiful and too fantastic to have been dreamt up. It must be true. And it was! Day after day the food-bombers came back, dropping their load on the special appointed locations, where the city authorities took care of the distribution.

Waterdam was hoping that a couple of planes would take the wrong route and drop their "manna" on Waterdam's streets and back yards. They hoped in vain, but on the morning of the third of May there appeared to be good news for them in store, too! Truckloads of food, from overseas, had come to the villages and later in the day the food distribution would begin. The news was posted on several trees and fences in Waterdam and this was the first good newsbulletin the Waterdammers received during five years of occupation. That night men, women and children were walking home with big glittering tins of biscuits under ther arms, smaller tins with stew, pork and beans, corned beef and even chocolate bars! And butter, real creamy butter! The treasures were so great that many hearts could not contain them and were flowing over with gratitude and happiness. Never had a small prayer of "O, Lord, bless this food," been filled with more sincerity and thankfulness as that night in so many Waterdam homes.

"You may eat as much as you want," Mrs. van Dongen said, "but don't gobble." The meal was delicious: bisquits with butter and chocolate, biscuits with corned beef, with pork and beans and with meat stew! What a variety! It was hard to believe that only the night before everyone had been scraping the bottom of their soupbowl until the last drop of the watery cabbage soup had been eaten! It was a miracle. It seemed even a greater miracle that after every member of the family had eaten as much as they could, there was still plenty of feed left . . .

Then Friday night, May 4th, brought new excitement in the van Dongen's home. Dick, who started to black out his bedroom window, suddenly noticed that the dark sky was filled with bright shining coloured balls, dancing and dangling among the white and wide beams of search lights, illuminating the sky in strange and irregular patterns. A couple of times previous Dick had seen these coloured balls hanging like berries from the clouds, but then there had only been a few of them and Dick had presumed that they were used by the Germans to locate enemy planes. Now the whole sky was almost covered with them while not one aeroplane was in sight. Dick, wondering what the meaning of this odd illumination could be, called the others. Of course, no one was able to explain this phenomenon. The family was still debating what it could be, when soldiers approached on the street, talking and gesticulating excitedly.

"Was gibt es dann?" (What's going on?) Dick screamed without giving it a second thought. To his great surprise one of the Germans looked up and shouted: "Kapitulation!"

Capitulation? Could it be true? The van Dongen's slapped each other on the back, laughed, shouted agitated, and still could not believe it. Had their liberation finally come? Was the war really over? There was no way of checking into this information just received. The only thing the van Dongen's could do was to go to bed again and wait with or without patience for development and news the next day. It took a long time before the house was quiet, but even longer before everybody fell asleep.

The next morning the van Dongen's were up early, anxious to be allowed to go outside at 8 o'clock. Waterdam hummed like a bee hive in activity. The German army in Holland, Denmark and N.W. Germany had capitulated! The news had been officially announced last night by the B.B.C. To the one who were still very doubtful about this long abided news, the latest newsbulletins of the illegal papers were distributed. And there it was written, black on white: The war was finished. This morning at 8 a.m. "the weapons would be put down!" People who hardly knew each other, embraced each other, started to sing, to dance, to cheer. The war was over! A long time of suffering had finally come to an end!

The Germans were not in the mood to listen to these rejoicings. Instead they began to disperse the crowds with harsh shouts and orders, not indicating with one word that the capitulating of their armies was a fact. Being compelled to remain inside until 5 o'clock that afternoon, the Waterdammers felt cheated. Even though the long awaited day had finally come, they were still forced to obey German orders. But they consoled themselves with the thought that tomorrow the Tommies would march in and make the Germans sing a different tune.

Mrs. van Dongen, practical as always, suggested that this was a perfect day to bring the house in order. "We don't have to be afraid that the Bridge will go," she said, "so we may as well clean the windows of the straps and get the things from under the floor." Mr. van Dongen was the only one who agreed with her. The others — excluding the the Hoog's of course — were too excited to welcome this proposal. Bart and Dick expected the Allies the same day and had great difficulty in overcoming their impatience to meet them. However the jobs of undoing the windows from their straps and glue proved to be a welcome distraction. They were kept busy and because of that the hours went by faster than would have been the case on a day like this.

Mrs. van Dongen worked like a beaver, but more than once her husband noticed that she was far away in thought, and that in spite of her activities, she was extremely nervous. More so than she had even been under the most critical circumstances.

"Don't lose courage, now, Helen," he said, putting an arm around her shoulder. "God has helped us so far. He will bring John back to us. I'm sure. Perhaps it will take weeks before we learn anything about or from him. Now that capitulation has become a fact, there will likely be disorder, poor connections between different parts of the country, etc. So don't lose courage if we don't hear anything in the first few weeks. John will try to get into touch with us as soon as possible."

"If he is alive . . ."

"Helen, you've become all upset by Mrs. van Maanen. Even she can't know for sure that Karel won't come back. She has put that idea into her head months and months ago and now she's convinced her son is dead. You are not Mrs. van Maanen, Helen and you can't compare her . . . eh . . . circumstances with ours."

"I know, Dolf. I've always believed that John would come back, but now that the time is almost here, I seem to have lost my confidence. It's as if I am afraid to be put through this test of waiting for news . . ."

Mr. van Dongen nodded silently. He knew what his wife was experiencing because he was going through the same thing. Although less worried than his wife, he nevertheless was not as sure of John's well-being and return as he had let on.

(To be continued)

HOW TO SAY WHAT YOU MEAN

(Continued.)

word "woman", or "parent", or "relation".

As John B. Opdyke, the language expert, has said, "house for sale" is cold—but "home must be sacrificed" is expressive. The same holds true for "infants' wear" and "togs for tots"; "janitor" and "sanitary engineer"; "open to parents" and "fathers and mothers welcome"; and "automobile" and "jalopy".

If you don't understand the difference betwen denotation and connotation yet, try calling a woman "fat" instead of "plump".

5. *Seek simplicity*. Of all the 450,000 words in Webster's *New International Dictionary*, only one out of ten comes from the Anglo-Saxon (Old English). Yet these are the most essential ones—they are short, hard, gritty words, the words that bite. (Examples: "the", "short", "hard", "gritty", "words", "that", "bite".)

According to Malcolm Cowley, the literary critic, most good writters use six Anglo-Saxon words for every one that comes from Greek or Latin. Anglo-Saxon words add clarity and strength to your speech or your writing. You don't have to recognize words of Anglo-Saxon origin. Just make sure that whenever you can use a word of one sylable in place of a word of three syllables, do it.

Now if you follow these five rules carefully, you won't necessarily become a Daniel Webster or a William Shakespeare. But these rules *will* help you avoid embarrassment, put the most pleasing aspect on your words, add interest to what you say, and—most important of all—help get your ideas across.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN JULY

No. 70
Author: N. Easter
Black: 8 pieces

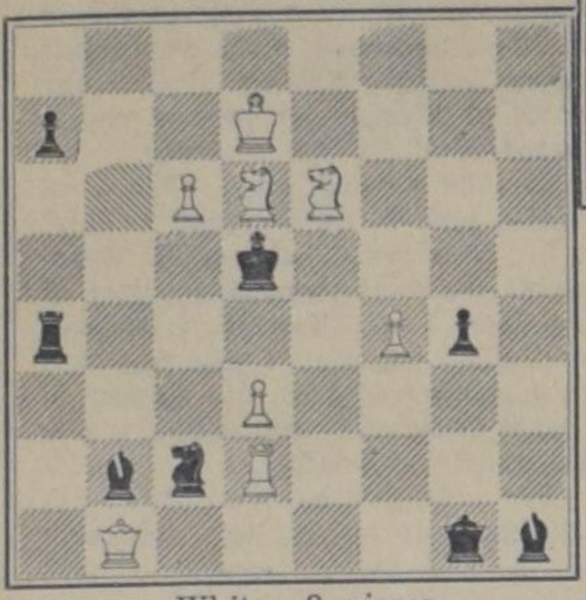

White: 8 pieces

White to play and mate in two moves (2 points).

No. 71
Position
Black: 11 pieces

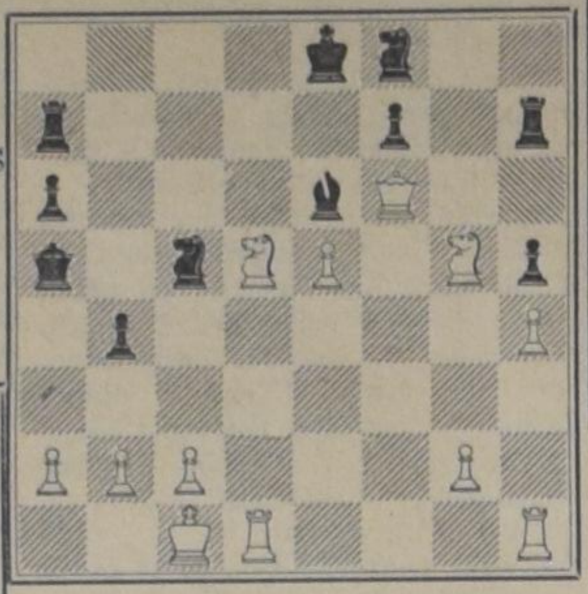

White: 12 pieces

White to play and mate in two moves (2 points).

NOTES

1. No. 70 is a quite regular problem and can easily be solved. Key move and threat are asked for.
2. No. 71 is a position. White's attack is very dangerous. The game can be decided in a surprising way. The complete solution should be indicated.
3. Because of the summer holidays no ladder will appear with the July problems separately. The second series of problems in July will be published in the issue of July the 19th. During August not more than 2 problems will be given. Therefore, be careful, save your problems and solutions and send your answers of the July and August problems (No. 70—75) not later than the 20th of September to the editor personally.

Landmarks In Our Transportation

New responsibilities, a growing industrial economy, increased development of resources, an expanding population — these aspects of modern Canada place more and more demands on the nation's transportation system. As Canadian two-way international trade steadily grows and passenger traffic booms, internal and external air-sea-land transportation must put on many new faces to stay in the forefront of the national picture.

Air passengers who, a dozen years ago, waited in drafty wooden airport buildings for droning piston-engined airplanes now idle away waiting minutes in the bright international opulence of soundproofed aero terminals. Taking off from runways which would take a company of guardsmen 40 minutes to march end from end, air travellers are spirited from province to province in sleek jets that hurtle 100 miles between the first and last sip of a rock-steady cup of airborne coffee.

Mariners from foreign lands, heading along the St. Lawrence River and Seaway, use intricate shore-based electronic aids to navigation, see innovations in lighthouses, dock facilities and lock installations, are assisted by unseen research projects in modern river conservancy. Canadian seamen in powerful, massive icebreakers and research ships, regularly probe north according to set schedules, carry out their tasks in passengership luxury.

Across the Canadian land, a continent-wide, broad ribbon of highway stretches from the cold waters of the Labrador current to the warmer Pacific coast, providing a direct east-west link for automobiles, trucks and the first cross-Canada bus route. Ever-extending, high-speed throughways cut auto travel time from city to city and between population centres, city subways extend underground. In all 10 provinces and the northern territories, new bridges, pipelines, ferries, access roads and railways, airplanes and tractor trains are forging a stronger, more extensive web of primary and secondary transportation veins. As the fluid life of trade and travel flows outward from the main arteries, the Canadian giant feels a growing strength, settles more firmly in its place in the modern world.

—Photos National Film Board of Canada

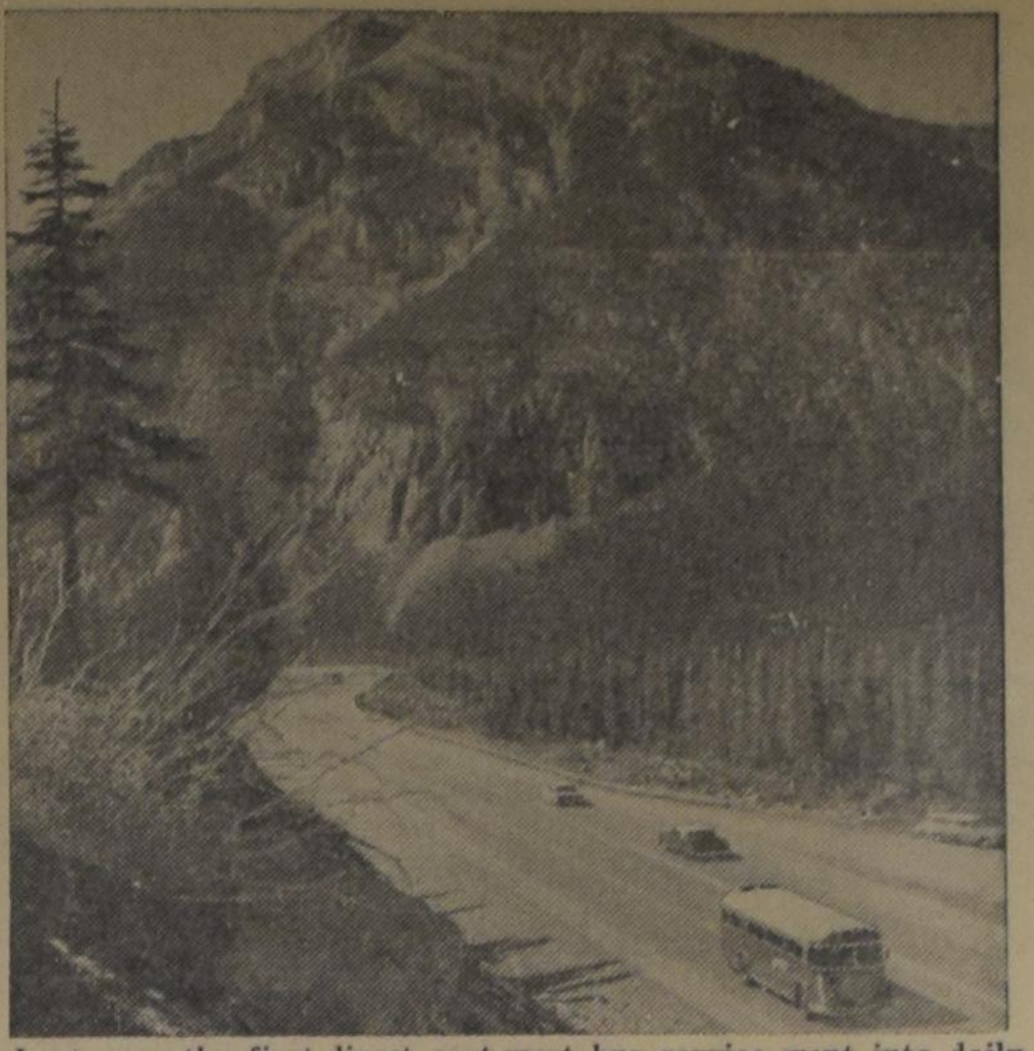

Last year the first direct east-west bus service went into daily operation. Long-distance bus, above, goes through Rockies.

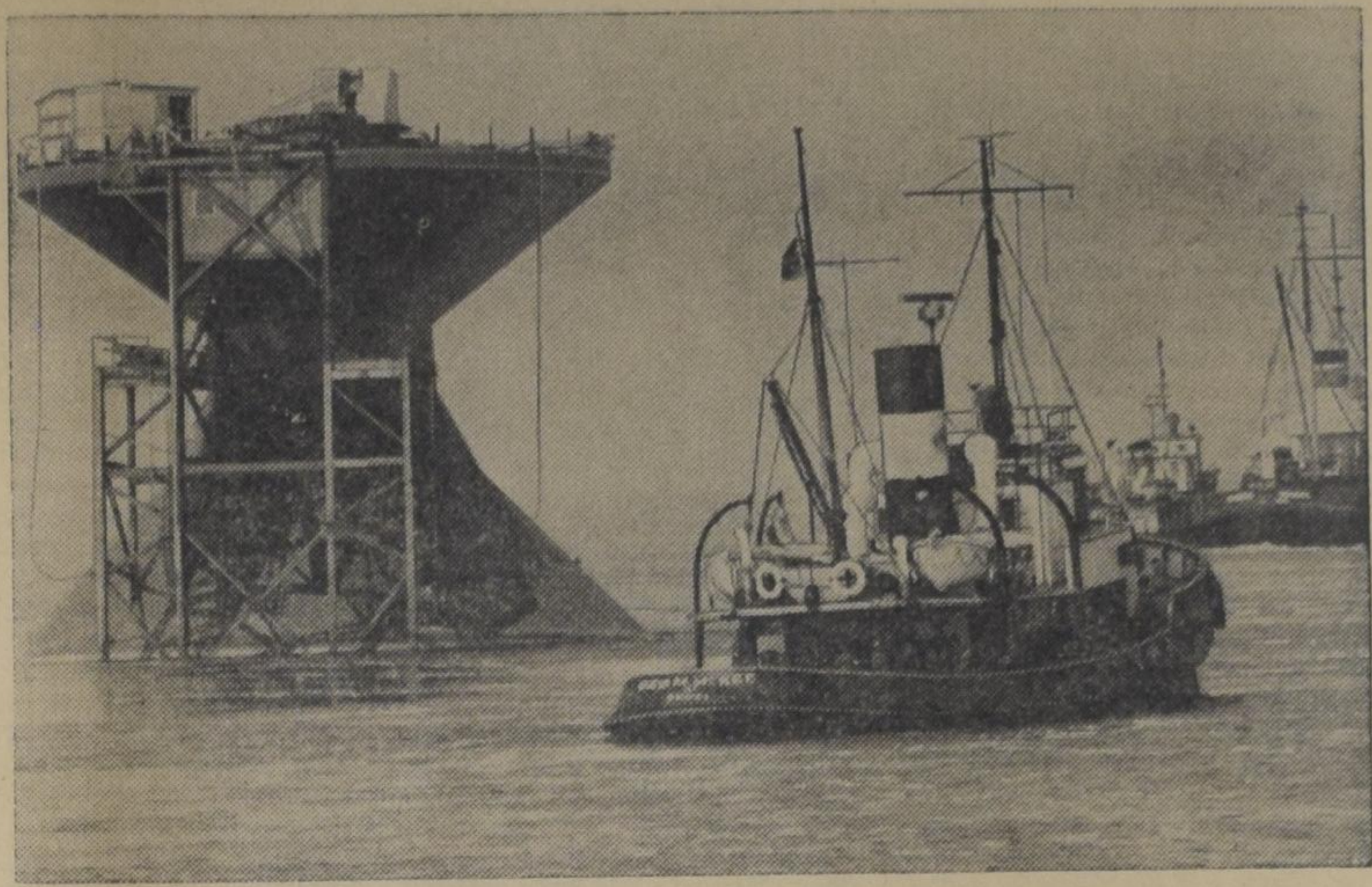

New, wasp-waisted lighthouse is towed into position in St. Lawrence river. Sunk waist deep, lighthouse superstructure and helicopter deck is added later.

IN DEEPER WATERS

by Dr. R. Kooistra

Encouraged by the admission of many new members and the constitution of many new Chaptres, I would like to start this series of monthly reports with a chat about the plans of the ARSS.

In this connection I would like to deal with the Chapters first, for they form the bedrock of support of the Reformed community. Of course we are very happy when we can welcome new chapters which have passed the organizational stage. We have eight of them at present, namely: Lower Mainland, B.C.; Vancouver Island, B.C.; St. Catharines, Ont.; Calgary, Alta.; Quinte, Ont.; Edmonto, Alta.; Winnipeg, Man. and Toronto, Ont.; a ninth, the Lakehead Chapter, is still in the process of being organized. We expect several others to be organized this year.

The ARSS is a movement which does not want to separate itself from the people. It can succeed only if it is rooted in the warm interest of the people of God. In the preamble of our Constitution (which is free for the asking) we express the prayer that the movement may always be blessed by God to His honour and to the salvation of His people, particularly in Canada and the United States of America.

If the Association for Reformed Scientific Studies does indeed prove to be a blessing for all believers, also those who do not engage personally in scientific studies, we may expect that these believers in turn will become a blessing to all the inhabitants of our nations and to the welfare of both countries. This in brief is the service envisioned by the ARSS.

The ARSS is not an academic movement for the fun or entertainment of those who at one time or another have attended a university. It is for all Christians.

Our main purpose is not the university, but to live in the fear of the Lord, and this aim makes a reformed university a necessity. Then too, such a university is not an ivory tower of the scholar who keeps aloof from the common people and even despises them because they are ignorant and will not be able to understand the essence of life, history and creation. Indeed not. God's Word is the light that attaches all believers to the Truth.

On the other hand, by our basis and creed we are also safeguarded against what is called "the myth of the common people". Those who propound such a myth despise scientific studies. A true believer cannot and will not do so. Not even a believing scholar, for he too sees in faith that his labours are not vain in the Lord.

Opposing the glorification of humanity in the scholar as well as in the common people, the ARSS believes that we believers are all one in the fulfillment of our task. There is only one office: we are God's servants. Nevertheless there is an enormous and ever growing specialization within the scope of the office of believers, and therefore we need scholars, board members, chapters, members, associate members and supporters. The hand needs the foot. The ear needs the eye. We all need each other in working together in the fulfillment of our God-given task. We can cooperate, for we do not glorify each other as the common people might glorify those who have a doctor's degree or as the scholar might land the common man in the myth of the common people. We can all work together for this great goal because we believe that the heart of all created reality is the covenantal communion of man with God in Christ. In that fellowship there is a common understanding of the essence of things.

A TEMPORARY CAMPAIGN SECRETARY

It is therefore with gratitude to our Covenant God, that I may inform you, that at our last meeting of the Board of Trustees of our Association (and believe me, we as Trustees are embarrassed with this dignity—we often just call it "the Board"—) it has been decided that the program of propaganda will be stepped up.

One of our more practical trustees suggested calling it a 3 M campaign: meetings, members and money. This gives you a picture of our proposed plan.

In order to get the ball rolling, we have taken steps to appoint a campaign secretary. It will be his job to arrange for promotional meetings all over the country, to suggest speakers to local groups, to assist these local groups in following up the work of the campaign and to organize chapters.

As an organization, we have been struggling for years with a lack of manpower. We have neglected certain aspects of our task because we knew we would not be able to assume any additional responsibility. But it has become clear that we must now go out to meet the people to tell them the story of the ARSS.

If in this way we gain sufficient members and the movement gains enough momentum, we shall then be ready for the next step, which I will call:

OUR FIRST MAN

Between the first and the second step is a significant transition. I mentioned a temporary campaign secretary, a person whose responsibilities can be described as being secretarial. We hope that with the blessing of God, this man will make us ready for the appointment of our first scientific worker.

We need such a man urgently. We need him to-day. But we don't have him yet and we don't dare "call" him either.

The task of this first man will be scientific, we said. This should not be misunderstood. We are not planning to offer him a spacious study room or a well equipped laboratory where he may follow the desire of his heart and may involve himself in his pet project of research. That will have to wait. Our first man will meet the people. In a sense he will follow up the work of the Trustees in the coming season and the temporary campaign secretary. He, however, will meet the people on a somewhat different level. It will be an essentially scientific level.

It will be his task also to assist our student-clubs in their activities. He will provide the chapters with study materials and lectures. Obviously the choice of this first man will be a very important one.

He will still be "selling" the ARSS, not only its idea, but also its work. He will promote the association not only by way of propaganda, but also by means of the services which it offers. The Board of Trustees will have to bear in mind that even if he would be exceptionally gifted and adorned with an encyclopaedical knowledge he can be only at one place at a time and will be able to do only part of the work. But if all goes well, he will pave the road for the third step, which is:

THE SCIENTIFIC INSTITUTE

We have gradually accepted the concept of an institute which would be staffed initially (we hope) by three men. Why three and not four? I am not able to explain. These three men would perform certain academic teaching. We are speaking here about the first three professors of our preposed miniature Reformed University. Again it is clear that three men cannot staff a full-blown university, but they should perform at least a part of the essential university task.

The Board of Trustees is very eager to advance in this direction. Upon the suggestion of one of the trustees, a committee has been appointed to formulate in some detail the general task the academic place of such a scientific institute. The importance of defining the task of our future institute and its function in the academic world cannot be over-estimated. After we have done this we will be able to think about the men who by the providence of God may be available at the time we are ready for action.

The plan I present to you is an organic one. We need roots and stem before we can pick the flowers or harvest the fruit. It is our prayer that the response of our people will be most encouraging for the Board of Trustees on the long and hazardous way it must go in order to reach first base.

There is one other field of activity of our association which I would like to bring to your attention, namely,

PUBLICATIONS

It was with joy that the Trustees received from a committee on publications the report which informed them that several of our publications are doing so well on the market that we soon will be out of stock. Of *Christian Perspectives 1962*, the last to appear, only 194 copies were left as of April 1st, whereas the sales during the last three months rose well over the amount of $ 1000.00.

In our publications we may distinguish between those which serve mainly the purpose of publicity for the ARSS and its public relations and those which express the idea of the movement by direct scientific contributions. In both areas we had to order additional stock.

It seems moreover to be a sign of healthy development, that the Quarterly in its present for could be discontinued. In the future we will publish monthly reports and possible outlines in these columns of the Christian Courier. Reprints will be made at nominal cost and sent to chapters and members. Under the editorship of Dr. Paul G. Schrotenboer we expect this monthly ARSS corner to become an item of interest for all readers of Christian-Courier and for all people interested in the ARSS. Copies for distribution can be secured from Mr. Peter Speelman, 10 Golfdown Drive, Rexdale, Ontario.

This is by no means the limit of our possibilities for further publications. At the annual meeting of the members of the Association which was held in the evening of May 30th I read from a letter received from a scientist in Blacksburg, Va., U.S.A., who requests more publications dealing with the biblical foundations of our work. This scientist explains that he became a Christian as a college student, but is deeply aware of the fact that the Bible in relation to his work and study is still a closed book in many ways and wants to know more. This should be sufficient reason for us to write and publish more. And he is not the only one. There are hundreds and thousands like him waiting for guidance and help. Indeed, the fields are ready for the harvest, let us pray that reapers can be sent out in increasing number.

The next issue will contain a report of the Annual Members Meeting and other recent developments.

ANNUAL MEETING OF THE MEMBERS OF THE ARSS

The membership met and I am happy to report that it was not just a formal matter. The most important thing of this meeting, I think, was the spirit in which the business was transacted. We have no way to report such a spirit in the minutes, till today no reliable spirit-detector or spirit-recorder has been invented. We even hope that such an instrument will never be designed, for it might just provide for an additional temptation to be more concerned with the image of the movement than with the thing itself. So you can only believe me or not as I reflect in my own subjectivity on the spirit which characterized this meeting. Yet there are also some facts to be mentioned in this regard.

Most important is well that the proposed changes of the by-laws and the regulations to the constitution have been accepted unanimously. A new constitution can be printed now and will appear soon, I hope. In it the membership in the ARSS will be opened up according to the principle of the specialization of office. We may expect that some needless stumbling blocks have been removed and that the Association will find a better and warmer appreciation in the future than it received in the past.

It was significant that from our 63 members 57 took part in the voting for the constitutional amendments and for new trustees. It shows that almost all of our members are aware of their great responsibilities in the business of the ARSS.

At the end of the meeting a motion was made to request the Board of Trustees to present future plans as soon as possible to the membership. In this motion a kind of sanctified impatience found its expression.

THE NEW CREW

Finally I like to present to you the new crew of the ARSS for the year 1963—1964.

We congratulate Rev. J. Van Dijk of Duncan, B.C., with his election to the Board of trustees and the same holds for Mr. A. Wieringa of Edmonton, Alta., of Mr. G. Andreas of Pella,Ia., U.S.A. of Dr. P. Schrotenboer, Mr. H. Antonides and Mr. D. Farenhorst of Ontario.

The Executive of the Board of Trustees will consist of the following six persons: Mr. H. Antonides, Mr. D. Farenhorst, Dr. P. G. Schrotenboer, Mr. P. Speelman, Rev. A. H. Venema, and the President.

May this new crew be very sucessful in getting the ship of the ARSS in deeper waters!

May the Lord establish the work of our hands!

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Tweetal

te Bowmanville, Ont., (tweede predikantsplaats) Kand. E. Gritter en Kand. A. A. Van Geest.

Beroepen en aangenomen:

naar Welland Junction, Ont., A. Vanden Ende te Brooks, Alta.

DR. S. WOUDSTRA

On May 22, 1963, the Rev. Sierd Woudstra received the degree of Doctor of Theology from Westminster Seminary, Philadelphia, Penna. His major field of study was the Old Testament.

His doctoral dissertation was entitled: "Old Testament and Holy History" (An Analysis and evaluation of the views of Joh. Chr. K. Von Hofmann).

Dr. Woudstra is the pastor of Calvin Christian Reformed Church of Ottawa, Ontario and is also the author of the commentary on the Song of Solomon in the one volume Wycliffe Bible Commentary.

MONTREAL CHRISTIAN REFORMED CHURCH

Due to a sudden transfer of the clerk, a new clerk has been appointed with a new mailing address for the Montreal Church.

The address is now as follows:
First Christian Reformed Church Montreal,
Clerk: Mr. W. F. DeNeef,
24 - 1st Ave. North
Roxboro, P.Q., Canada

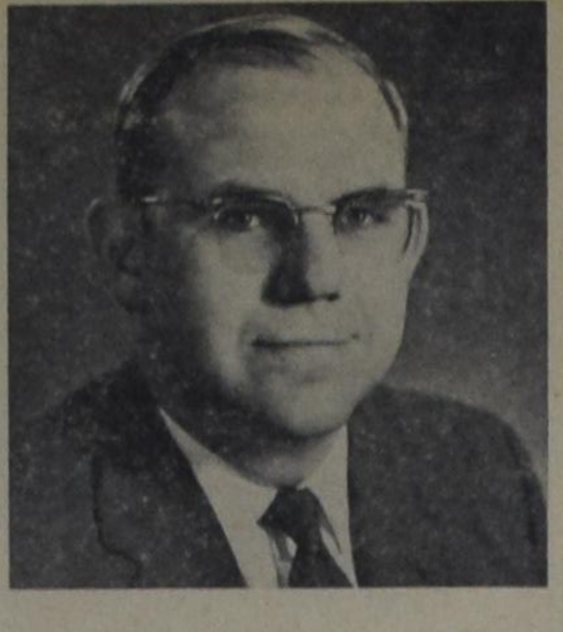

DRS. A. J. BANDSTRA

Professor N. T. Calvin Seminary

De synode van de Christian Reformed Church heef de heer Drs. Andrew J. Bandstra benoemd tot hoogleraar in de vakken van het Nieuwe Testament aan Calvin Seminary te Grand Rapids, Michigan.

De benoeming van Drs. Bandstra in de hoedanigheid van *assistant-professor* geldt voor een tijdvak van twee jaar. Naar verluidt hoopt de nieuw benoemde docent zijn taak aan Calvin Seminary aan te vangen met ingang van het cursusjaar 1964—1965.

De benoeming geschiedde tijdens de synodale zitting van dinsdag 18 juni. Er was een voordracht van drie kandidaten aan de synode voorgelegd, t.w. Drs. Bandstra, Dr. David E. Holwerda, en Dr. Edwin J. Roels. Het was niet de eerste maal dat de naam van Drs. Bandsta op een nominatie stond voor een docerende taak aan Calvin Seminary, want reeds in 1958 stond hij op een drietal, dat maal tezamen met Prof. H. N. Ridderbos, hoogleraar aan de Theologische Hogeschool te Kampen, en Dr. B. van Elderen, welk laatste toen benoemd werd.

Drs. Bandstra werd geboren in december 1926 te Taintor, Iowa, hij bezocht het Central College te Pella gedurende drie jaar, en ging vervolgens in militaire dienst. Na volbrachte diensttijd voltooide hij zijn studie voor de Bachelor of Arts degree aan Calvin College, van welke onderwijsinrichting hij in 1950 zijn B.A.-degree verkreeg. De heer Bandstra studeerde vervolgens aan Calvin Seminary, waar hij in 1953 afstudeerde. Hij verwierf een Diamond Jubilee Scholarship van de Vrije Universiteit, en deed zijn doctoraal examen na bij Prof. Dr. R. Schippers Nieuw Testament gestudeerd te hebben.

Drs. Bandstra werd vervolgens predikant te Lincoln Center, Iowa, welke gemeente hij diende van 1955 tot 1957. Met ingang van september 1957 werd hij benoemd tot *Professor of Bible* aan Calvin College te Grand Rapids.

Drs. Bandstra werkt thans aan de voorbereiding van een dissertatie, tot onderwerp waarvan hij gekozen heeft "The Rudiments of the Word". Vermoedelijk zal Drs. Bandstra nog in de loop van dit jaar naar Amsterdam vertrekken ter voltooiing van zijn dissertatie. Hij schreef verscheidene bijdragen voor de *Reformed Journal*; in het *Gereformeerd Theologisch Tijdschrift* publiceerde hij een bijdrage getiteld "Anti Marcion Prologue in Luke". Hij werkt ook mee aan de Bible Outline Series die periodiek in *The Young Calvinist* verschijnen. Drs. Bandstra is gehuwd en vader van vier dochters.

U Kunt Uw Engels Verbeteren . . .

. . . door het volgen van . . . de Ontario Citizenship Division's AVONDCURSUS ENGELS in Toronto's *Central Technical School,* 275 Lippincott Street, van *8 JULY—16 AUGUSTUS,* 5 avonden per week, 7.30—9.30.

MELDT U spoedig aan, na 7 uur 's avonds op 2, 3, 4 of 5 Juli.

GEEN INSCHRIJFGELD

Klassen voor beginners en gevorderden

VOOR VOLLEDIGE INLICHTINGEN TEL. 365-2285

Department of the Provincial Secretary and Citizenship

HON. JOHN YAREMKO, Q.C. Minister.

R. J. CUDNEY, Q.C. Deputy Minister.

Christian School Calendar 1964

Men verzoekt ons mede te delen, dat de voorbereidingen voor de uitgave van de Christian School Calendar voor het jaar 1964 in zoverre gereed zijn, dat men eerstdaags tot drukken kan worden overgegaan.

De maandbladen op deze nieuwe kalender hebben allen betrekking op het christelijk onderwijs in verschillende zendingsgebieden. Foto's uit tien verschillende landen zijn opgenomen.

Schoolbesturen, parent-and-teachers-associations, e.d. kunnen zich voor verdere inlichtingen in verbinding stellen met de administratie van de Christian School Herald, 212 Seneca Ave., Hamilton, Ont.

Nieuw Zeeland

De jonge Reformed Churches van Nieuw Zeeland staan op het standpunt dat een christelijke kerk die geen zending drijft dood is. Ofschoon deze kerken in totaal slechts ongeveer 1500 zielen tellen, hun eigen kerkelijk leven van de grond af aan moeten opbouwen, en zelf nog aan alles gebrek hebben, besloten zij een eigen zendingstaak te aanvaarden op Taiwan (Formosa).

Zij hebben als hun eerste zendeling beroepen Ds. C. W. Oppelaar van Harvey, West-Australia, die dit beroep heeft aangenomen. Ds. Oppelaar werd in Indonesië geboren. Zijn vader sneuvelde in de strijd tegen de Japanezen. Mevrouw Oppelaar verbleef met haar kinderen enige jaren in *één* van de beruchte Japanse kampen.

Na de oorlog keerden zij naar Nederland terug. Als jonge man emigreerde Ds. Oppelaar naar Australië. Zijn hart ging uit naar de zending. Hij studeerde aan het Reformed Theological College te Geelong en werd predikant te Harvey. Nu kwam het beroep om als zendeling naar Formosa te gaan en daarmee werd de begeerte van zijn hart vervuld.

(ICN)

SUPPORT YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan
a synodical board

BRIEVEN UIT KLEIN-AZIE

door Frances van Belzen

De Ruines van Pergamum ④

Ons goed inpakkend tegen de kou, besloten we om toch naar de Acropolis te gaan, die als een machtige vestiging boven Bergama uitsteekt. Een vier kilometer lange weg brengt de bezoekers naar de parkeerplaats, vanwaar het slechts enkele stappen is om de voormalige weg in te slaan naar de overblijfselen van het oudste deel van het vroeger Pergamum.

Grote delen zijn opgegraven, maar nog veel grotere gedeelten liggen begraven op de plaats "waar de satan woont".

Helaas zijn de mooiste overblijfselen die er waren, na de eerste opgravingen, door de Duitse archeologen overgebracht naar het museum voor oudheidkunde in Berlijn.

Wanneer we de overblijfselen in ogenschouw nemen die in en om het huidige Bergama liggen, kunnen we Johannes beter begrijpen wanneer hij schrijft over de troon des satans. Boven de Acropolis vanwaar men een magnifiek uitzicht had en nog heeft, over de vallei en de plaats die beneden ligt, woonden de rijken der stad. Daar was allereerst het geweldig grote Zeus altaar, waaraan geen kosten of moeiten zijn gespaard geweest. Bekend is dat de releifs een vermaardheid over de gehele wereld genoten.

Zeus Altaar. Acropolis, Pergamum.

Geld voor het bouwen van dit altaar heeft geen rol gespeeld en de enkele marmeren trappen van de fundering die er rondom liggen, zijn nog prachtige stukken op zichzelf. Hieraan kan men de afmetingen die het bouwwerk had, duidelijk zien (30 x 40 meter).

In het midden ervan prijken nu twee prachtige naaldbomen, alsof die de lege plaats van het altaar moeten opvullen. De geschiedenis vertelt ons dat het altaar werd opgericht na de overwinning op de Galliers of Galatiers, zoals de Grieken hen noemden.

Vermoedelijk heeft men in beginsel de torenbouw van de Egyptenaren als voorbeeld genomen en er later een altaar *in* gebouwd.

Daarnaast zijn er de verschillende paleizen en tempels en wanneer we de Acropolis opklimmen, bereiken we één van die paleizen, waarvan de vroegere bewoner nog niet bekend is. Door de ruines hier-

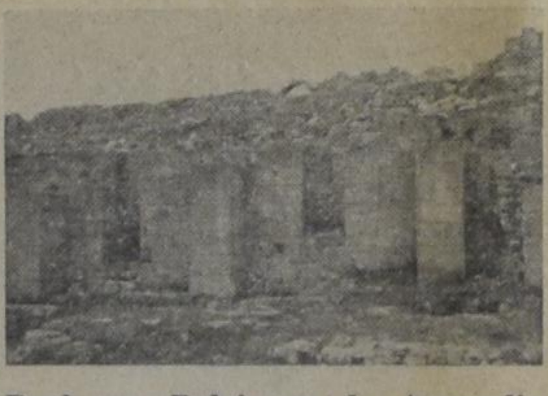

Deel van Paleis op de Acropolis, Pergamum.

van gaande, stappen we binnen in de overblijfselen van de tempel van Pallas Athena. Ook zij was weer een figuur uit de Griekse mythologie (de dochter van Zeus) en zij was in die tijd de schutspatrones van Pergamum. De tempel aan haar gewijd was de grootste en mooiste ter plaatse en kwam dus op de top van de berg te liggen. Kleinere heiligdommen ter harer ere waren meer aan de voet van de Acropolis gelegen waar de minder rijken woonden. Zoals bijna alle gebouwen uit die tijd (vierde eeuw), was ook deze tempel weer opgetrokken uit marmer. Gebroken zuilen van galerijen en gangen liggen overal verspreid en misschien dat over vele jaren de archeologen weer een deel van deze prachtige bouwkunst, in hun oude vorm zullen doen herleven.

Tempel ter ere van Pallas Athena op de Acropolis.

In de zesde eeuw liet Justinianus een basillica op de plaats van deze tempel bouwen. Voor het merendeel werden hiervoor de stenen en pilaren van de Athena tempel gebruikt.

Dit — voor de vroegere bewoners van Pergamum — zo belangrijke bouwwerk, grensde aan de ene kant aan de wereldberoemde bibliotheek. Deze was door een grote deur verbonden met de tempel. In de grootste zaal stond daar een enorm beeld van Pallas Athena, dat was nagemaakt van haar beeltenis dat in de gelijknamige tempel in Athene stond.

In vele opzichten heeft Pergamum gewedijverd met Athene, om dezelfde roemrijkheid te krijgen als die stad, welke toen het centrum was van cultuur en grootsheid.

De bovengenoemde bibliotheek was zeker een vermaardheid, want daarin bevonden zich 200.000 perkament rollen. Hieruit kan ook opgemaakt worden, dat Pergamum veel intellectuelen en geleerden telde. De stad stond later ook bekend om de verschillende takken van wetenschappen zowel als om haar kennis in de letteren.

Het was koning Eumenes II die de bibliotheek stichtte en hij kocht elk geschrift waar hij maar de hand op kon leggen, om deze uit te breiden. Het papier voor deze boekrollen kwam uit Egypte, doch toen het daar bekend werd dat Pergamum ook door zijn bibliotheek steeds meer naam ging maken en een rivaal zou kunnen worden van Alexandrië en Antiochië wilden de Egyptenaren hen geen papier meer leveren.

De bewoners van Pergamum is dit echter niet noodlotig geworden, want zij waren knap genoeg om er iets anders voor in de plaats te brengen.

Zij wisten van huiden en schapen een materiaal te bereiden, dat in alle opzichten het papier kon vervangen en bovendien veel duurzamer was. Dit materiaal werd perkament genoemd, naar de stad waar het uitgevonden is. Ongeveer driehonderd jaar hebben de inwoners van Pergamum kunnen genieten van deze rijkdom. Eén der latere regeerders van het Romeinse Rijk, Marcus Antonius, gaf uiteindelijk al deze kostbare volumes aan zijn minnares Cleopatra van Egypte ten geschenke.

Gedurende een oproer in 389 A.D. werd het gebouw geheel verwoest en slechts enkele muren staan nu nog overeind.

Grenzend aan deze bibliotheek lag het koninklijk paleis, waar onder meer de geslachten van Attalos en Eumenes gewoond hebben.

Dit koningshuis heeft honderd en vijftig jaar lang over Pergamum geregeerd en de laatste van hen vermaakte de stad bij testament, aan de Romeinen. Hoewel deze er eerst sceptisch tegenover stonden, accepteerden zij deze wilsbeschikking toch, gezien de gunstige ligging vanuit militair oogpunt. Niet lang daarna werd Pergamum door de Romeinen tot hoofdstad van de toenmalige provincie Azië gemaakt.

Tijdens opgravingen werden ook vloeren van dit oude paleis blootgelegd, die van prachtig mozaïek waren voorzien. In één der zalen bemerkte men, dat er in een hoek wat mozaïek had losgelaten. Daaronder vond men een stukje perkament met de naam erop van de kunstenaar die dit mozaïek had ontworpen.

Aan de andere zijde van de Athena tempel, hoog tegen de heuvel liggend, bevindt zich het geweldige grote theater, dat maar liefst 50.000 mensen kon bevatten. Hoewel het in vervallen staat verkeert, is het nog een machtig gezicht om het zelfs in deze toestand te zien. Tachtig rijen zetels waren aanwezig om alle toeschouwers te herbergen.

Bovendien was er de marmeren koninklijke lodge, die nog gedeeltelijk zichtbaar is. Het toneel, dat van hout was, kon verschoven worden, om zodoende ruimte te maken voor een ander soort voorstelling, zoals gevechten met wilde beesten of stieren. Ook werden er gymnastiek-wedstrijden gehouden en toneelstukken opgevoerd, dit allemaal ter ere van één of andere god. De resten die nu nog te zien zijn, dateren uit de 2e eeuw voor Christus' geboorte. Destijds was dit op twee na het grootste theater ter wereld en thans staat het nog bekend als zijnde het steilste theater dat ooit gebouwd is.

Aan de linkerzijde hiervan, vóór men aan de ingang van het theater kwam, stond de Dionisius tempel en aan dezelfde zijde bij het bovenste deel van het theater, had men de tempel van Trajan gebouwd. Deze laatste was een der regeerders van Pergamum en heeft ook weer veel bijgedragen tot verfraaiing van de stad. Dicht in de buurt van deze tempel vinden we de resten van de bovenste marktplaats, zo genoemd omdat deze op het hoogste deel der berg was, terwijl een andere gebouwd was aan de voet van de berg. Ook van die agora of marktplaats zijn de resten nog te zien. Deze werd echter niet alleen als markt gebruikt, maar hier werden ook nieuwe wetten en voorschriften aan de bevolking bekend gemaakt. De resten van een grote cisterne of regenbak, bevinden zich in de onmiddellijke nabijheid, die de agora en de vele winkels van water voorzag.

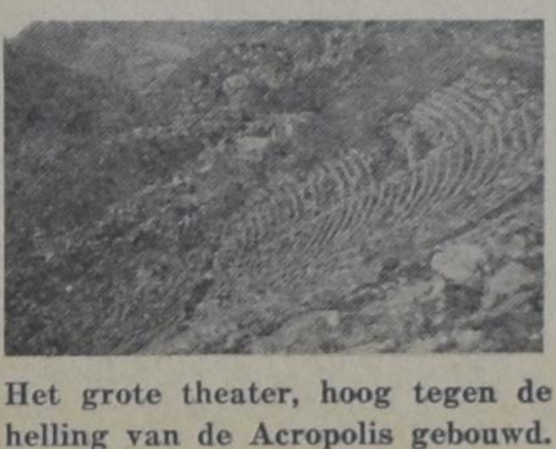

Het grote theater, hoog tegen de helling van de Acropolis gebouwd.

Het oude Pergamum strekte zich rondom de gehele Acropolis uit en door de agora gaande, zien we dan ook nog weer de ruïnes van een tempel, die aan Demetrius gewijd was. Even verderop staan de muren van een gymnasium, waar niet alleen alle mogelijke takken van sport werden beoefend, maar waar de jeugd tevens onderwezen werd. Deze gymnasia lagen opeenvolgend, met grote terrassen ertussen en verspreidden zich op die manier over de drie stadsdelen van Pergamum (top, midenstad en de stad die aan de voet lag). Het laagste gebouw, dus beneden aan de berg gelegen, was voor de jongste leerlingen bestemd. Om de middenstad lag de zogenaamde twee-muur, waarvan nu alleen de resten staan en die in de tweede eeuw door Eumenes II werd gebouwd. Overblijfselen van enkele Romeinse huizen zijn te zien, welke versierd waren met prachtige muurschilderingen en mozaïek. Door één der stadspoorten leidde een weg naar het gedeelte dat aan de voet van de Acropolis gebouwd was. Hieruit is dus weer op te merken dat de stad in vroeger tijden uit drie verschillende delen bestond. De zeer rijken bewoonden het hoogste deel van de Acropolis, waar paleizen en de mooiste tempels waren gebouwd, terwijl zich bij de daar gelegen eerste stadsmuur nog een arsenaal bevond. Naar beneden gaande werden de gebouwen iets minder fraai, doch voor onze begrippen nog schitterend en op het laagste gedeelte trof men nog slechts enkele tempels aan. Voor het merendeel waren het kleinere heiligdommen. Verscheidene waren ook weer gewijd aan Pallas Athena, welke de grote godin uit die tijd was. Haar beeld dat tussen de tempel en de bibliotheek boven op de Acropolis stond, kon op kilometers afstand worden gezien.

Ook bevonden zich op de lagere gedeelten, de Romeinse baden, alsmede een overdekt stadion, dat dus tevens gebruikt kon worden tijdens de regenachtige perioden van het jaar. Hoewel dit gedeelte wordt aangeduid als zijnde de voet van de berg, ligt het in werkelijkheid nog tegen de helling van de Acropolis en bevonden zich eerst in de vallei de woningen van de armere inwoners van Pergamum. Deze mensen keken dus op de pracht en praal die er op de Acropolis heerste.

In de vallei stond tevens het muntgebouw, waar het geld werd gemaakt en waarvan een goed deel nog overeind staat.

AIR — SEA — LAND
World-Wide Travel Service
GUIDE TRAVEL BUREAU
G. DENHARTOG
39 King Street, Box 733
AYLMER, ONT.
Phone 1152
Res. address:
81 South Street. Phone 1152.

Gaat U naar Holland ?
Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:
C. STEENHOF
43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Drukwerk nodig ?

Versta U dan met ons! Onze Nederlandse en Canadese ervaring stellen wij gaarne tot Uw beschikking. Onze drukkerij is ingericht voor zowel kleine als grote opdrachten. En onze prijzen zijn billijk.

GUARDIAN
PUBLISHING COMPANY LTD.
HAMILTON, ONT.

Corner Gage & Main
P.O. Box 312, Station B
Phone 547 - 1488
547 - 1489

DEMONSTRATIE VOOR HET WITTE HUIS

Honderden negers hebben voor de hekken van het Witte Huis in Washington gedemonstreerd tegen de rassenscheiding. De bijgaande foto geeft een beeld van deze demonstratie, welke voorafgegaan werd door een gebedssamenkomst in het Lafayettepark tegenover het Witte Huis.

Ingezonden

Bijna op de valreep . . .

Mijnheer de Redacteur,

U zoud ons ten zeerste verplichten, als U ons toestond, om enkele letteren, bij ons afscheid van Canada, in Uw blad "Calvinist Contact" te mogen plaatsen, waarbij dan bij voorbaat onzen dank.

Ten eerste om onze erkentelijkheid te betuigen voor al datgene wat ons in twee provincies, nl. Brits Columbia en Ontario werd geboden. Ten eerste door onze kinderen in North Surrey, B.C. en in Hamilton, die ons met veel liefde en zorg omringden. Maar daarnaast ook van vroeger uit Nederland geëmigreerde vrienden en kennissen van hen, die door woord en daad, hoewel hen voor dezen niet kennende, ons veel hartelijkheid en vriendelijkheid hebben bewezen, en wie we daardoor graag tot onze vrienden zouden willen rekenen. Velen waren er onder hen, die er de tijd voor konden en wilden vrijmaken om die tijd en hun auto voor ons ter beschikking te stellen, om ons iets van de schoonheid der natuur in Canada te laten zien, of ook met ons verschillende farms te bezoeken, wat ook zeer onze belangstelling had, als oud-landbouwer.

Vrienden, hartelijk dank voor al het genotene. We moeten ons van het noemen van namen onthouden, want het zou te veel ruimte vragen.

Zoëven zeiden we "iets" laten zien. We willen daarmee zeggen, in verhouding tot de onvoorstelbare grootte, in Hollandse ogen, van bovengenoemde provincies van Canada. We maakten ritten per auto van 300 mijl (is 480 km) of ongeveer heen en terug van Groningen naar Maastricht. Maar wat is 300 mijl in deze provincies gerekend naar hun totale oppervlakte? En zo was het, door wat we zagen, maar ook door wat we niet zagen, dat alles op ons een onvoorstelbare diepe indruk heeft gemaakt en er daarnaast uit geconcludeerd, dat er ongekende mogelijkheden liggen door verdere ontsluiting en exploitatie van dit in alle opzichten rijke land.

En dan gaan onze gedachten naar Nederland met zijn meer dan honderdmaal kleinere oppervlakte, met zijn 12 à 13.000.000 inwoners in tegenstelling tot Canada met slechts 18.000.000. Hoe die 12 à 13 millioen het noodzakelijk maken, dat er in de steden alleen maar hoge flats worden gebouwd en de woningen zelfs op het platteland huizenblokken zijn, waarin de gezinnen zich hun plaats als in een legpuzzle zien aangewezen. En wanneer we denken, dat er bovendien duizenden jonge mensen zijn, die jaren moeten wachten voor ze tot eigen gezinsvorming kunen overgaan. Voeg daarbij de gevaren van flatneurose, massaficering, geestelijke en zedelijke ontreddering, dan is het voordeel toch wel sterk in het oog lopend voor Canada.

Ook denk ik aan zovele farmerzoons, die ook niet enig uitzicht hebben om nog eens op een eigen bedrijf te komen, en die daardoor genoodzaakt worden om een taak te zoeken in een of andere industrie, weinig met hun aard overeenkomende. Terwijl er hier toch voor jonge, energieke mannen, die berekend zijn voor hun taak, nog zoveel kansen liggen op agrarisch gebied. Zeker, ook hier moet hard gewerkt worden en wordt economisch inzicht vereist, maar dan zal het hier, met Gods hulp, waarachtig wel gaan.

Een tweede reden, om bij ons afscheid van Canada van Uw blad gebruik te maken is gelegen in het voor ons spijtige feit, dat er nog zovelen zijn, die we graag hadden willen bezoeken, maar waarvan we door tijdsgebrek of al te verre afstanden wel moeten afzien. Dit geldt vooral hen, waarvan ons door familierelaties in Nederland dringend was verzocht, hen op te zoeken. Het zou ons een waar genoegen geweest zijn, om aan al deze verzoeken te voldoen, maar om bovengenoemde reden is het ons onmogelijk. Mochten er onder hen zijn, die er prijs op zouden stellen ons te ontmoeten, dan kunnen ze ons vinden tot 9 Juli aan het adres van onze kinderen te Hamilton, 53 East 38th Street, telephone 385-9210.

Maar hoe het ook zij, zo we in Gods gunst, straks in Nederland mogen terugkeren, dan kunnen en zullen we zeggen, dat ge in een goed land woont. Zeker, we weten wel, er zijn er onder u, die, terugziende op een tijd, dat hun het liefste werd ontnomen, moesten ervaren, dat Gods wegen ook in Canada, vaak in het heiligdom zijn, waarin wij niet vermogen door te dringen. Gelukkig, als er dan is het aanvaarden, dat niets ons bij geval, maar alles ons uit Gods Vaderhand toe komt.

Mijnheer de Redacteur, stof om indrukken op schrift te stellen is en nog genoeg, maar we zouden dan teveel ruimte vragen, waarom we eindigen met de beste wensen voor Uw blad, waarvan we hopen, dat de lezerskring al groter wordt, niet **in de eerste plaats om het blad,** maar omdat het zo nuttig is voor de ontwikkeling van het bredere Christenleven in al zijn aspecten en daarbij gegrond op de elementaire wijsheid van Gods Woord, wat zo kernachtig werd uitgedrukt in het woord van Dr. A. Kuyper: "Er is geen terrein van het leven, waarvan Christus niet zegt: zij is Mijn."

De dagen in Canada doorgebracht zullen in blijde en dankbare herinnering in ons voortleven.

K. Eleveld

NASCHRIFT:

Wat de heer Eleveld hier schreef is ongetwijfeld in de gedachten van vele ouders, die hun kinderen in Canada komen opzoeken. Het is een reden tot dankbaarheid, dat zovelen in de gelegenheid zijn om ons hier van nabij mee te maken.

Tot Mr. Eleveld en tot al die andere immigranten-ouders gaat onze dank uit voor hun bezoek. Een goede reis en kom nog eens bij ons terug!

Red.

Radio gaat nog steeds aan de spits

De wedstrijd tussen Televisie en Radio: 13-4

Televisie is het toverwoord voor de moderne mens. In heel West-Europa en Noord-Amerika ontwikkelt de televisie zich in snel tempo. Voor veel mensen is de radio "ouderwets" geworden en zij vinden de radio min of meer uit de tijd. Hoe stormachtig ook de groei van de televisie in de wereld is, voorlopig is de radio nog steeds kampioen.

In onze grafiek geven wij de stand van de "wedstrijd" aan. Duidelijk zien wij dat er nog heel wat moet gebeuren eer de televisie werkelijk de overwinning heeft behaald. Voorlopig blijft de radio voor de wereld een belangrijker medium dan de televisie. Zelfs in Noord-Amerika staat de televisie nog pas op ongeveer 1/3 van de "kracht" van het aantal radiotoestellen. Weliswaar kan een gezin meerdere radiotoestellen in gebruik hebben en maar één televisietoestel, maar dan nog blijft de "sprong" voor de televisie om in aantal gelijk te komen met de radio. In 1962 was de stand voor het aantal radio-ontvangtoestellen in de wereld: 13 radio's per 100 inwoners. De televisie kwam op ca. 4.

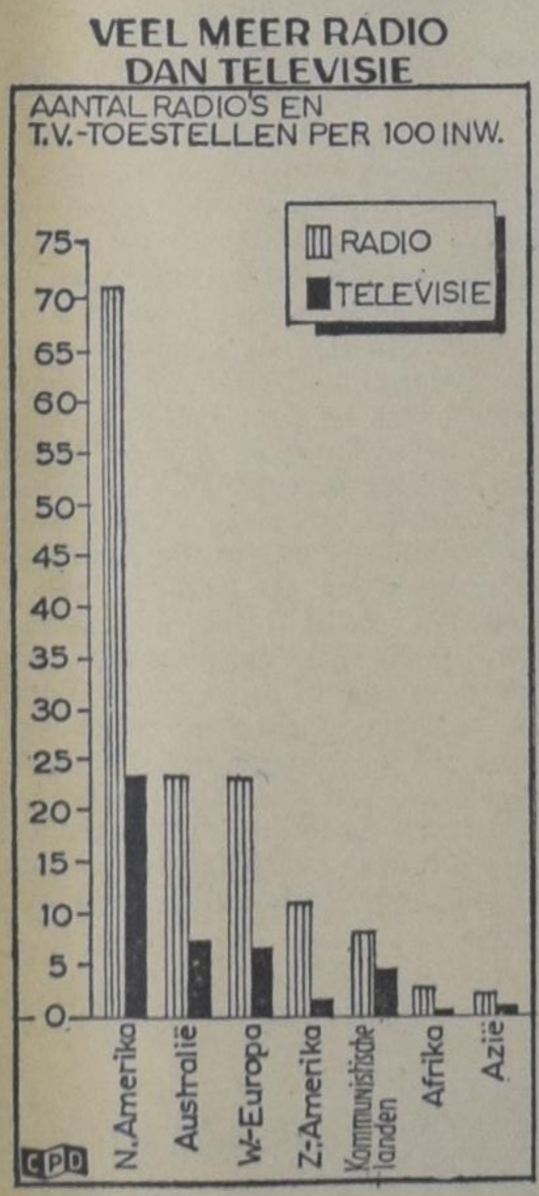

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860.

Imported by: VAN's Imp. Ltd., P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

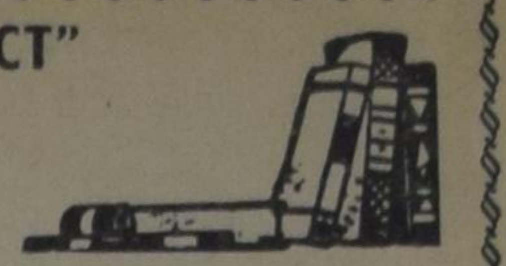

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevalen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

ROME EN DE REFORMATIE (Boeket-reeks)
De Reformatie van de 16e eeuw ligt in het grijze verleden. Daar is nu een keer, zo zeggen velen, een grote kloof tussen Rome en de Reformatie. Het is een afgesloten geheel en men hoeft over eenheid niet meer te denken. Toch moet er een poging blijven bestaan tot het voeren van een eerlijk gesprek tussn de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie. Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over dit alleszins belangrijke onderwerp.

OP DE MAN AF. (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen. In dit boekje zijn toespraken opgenomen welke Ds. Jager heeft gehouden voor de N.C.R.V. en de I.K.O.R. Het is zeer interessante literatuur.

VERLEIDENDEGEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.